

KLAGERÅDSBERETNING

2019

DANMARKS STÆRKESTE
FAGFORENING

FORORD FRA KLAGERÅDETS FORMAND	1
FORORD FRA KLAGERÅDETS MÆGLINGSMAND	3
AFSKEDIGELSE	8
ANSÆTTELSESVILKÅR	19
ARBEJDSKADER	20
LØN	22
RÅDGIVNING	36
DIVERSE	37
IKKE BEHANDLEDE SAGER	43
AFVISTE	43
LØST LOKALT ELLER CENTRALT	43
STATISTIK	47
VEJLEDNING OM KLAGERÅD OG MÆGLINGSMAND	48
FORRETNINGSORDEN FOR KLAGERÅDET OG MÆGLINGSMANDEN	51

Som medlem af 3F er du en del af et stort fællesskab, der har til opgave at sikre gode løn- og arbejdsvilkår på arbejdspladserne. 3F indgår kollektive aftaler om løn- og arbejdsvilkår med arbejdsgiverne, og når medlemmerne får problemer på arbejdspladserne, er der hjælp at hente i 3F's mange afdelinger.

Hver dag håndterer 3F's valgte og ansatte ufatteligt mange sager for medlemmerne, og der er blandt medlemmerne generelt stor tilfredshed med det arbejde, der udføres på alle niveauer i 3F.

3F er Danmarks største fagforening med overenskomster på flere arbejdspladser end nogen anden fagforening. Selv om alle valgte og ansatte i 3F hver dag gør deres bedste for at hjælpe medlemmerne, bliver der begået fejl. Det vil være naivt at tro, at det helt kan undgås.

Klagerådet er medlemmets mulighed for at få en uvildig vurdering af, om afdelingen eller forbundet har begået fejl ved behandlingen af sagen, og om fejlen i givet fald har medført et økonomisk tab for medlemmet.

I 2019 blev 41 sager behandlet af Klagerådet eller Mæglingsmanden. I 9 af sagerne fik medlemmerne helt eller delvist medhold. I de resterende sager havde afdelingen eller forbundet ikke begået fejl, eller også havde fejlene ikke medført et økonomisk tab for medlemmerne.

Selvom en fejl er en fejl for meget, så er der på alle niveauer i 3F god grund til at glæde sig over det lave antal klagesager.

Meningen med Klagerådet er, at medlemmerne skal have hurtig adgang til at få prøvet en uoverensstemmelse med afdelingen eller forbundet. Desværre tager sagsbehandlingen nogle gange meget lang tid. Klagerådet har derfor fokus på, at sagsbehandlingstiden skal være kortere, uden at det kommer til at gå ud over kvaliteten i sagsbehandlingen. Alle opfordres derfor til at bidrage til en hurtigere sagsbehandling.

Uanset om afdelingen eller forbundet har begået fejl, er klagesagen udtryk for, at et medlem har haft en dårlig oplevelse. Allerede af den årsag er det vigtigt, at klagesagen behandles hurtigt.

Det er også hensigtsmæssigt, i den udstrækning det er muligt, at afdelingen og medlemmet får en grundig snak om sagen, så eventuelle misforståelser kan blive ryddet af vejen, eller der kan blive fundet en løsning. Det er altid bedst, hvis afdelingen og medlemmet selv kan finde en løsning, så Klagerådet ikke skal træffe en afgørelse.

I nogle tilfælde vælger medlemmerne at købe hjælp hos advokater til at rejse en klagesag. Det kan først og fremmest være udtryk for, at medlemmerne har vanskeligt ved selv at overskue håndteringen af en klagesag. Derved påtager medlemmerne sig en ikke ubetydelig udgift, som det ikke er muligt at få dækket i 3F.

Det er vigtigt at understrege, at sagsbehandlingen i Klagerådets Sekretariat er tilrettelagt på en måde, så medlemmet selv bør kunne håndtere klagesagen. Medlemmer, der mener at afdelingen eller forbundet har begået fejl, og at fejlen har medført et økonomisk tab, kan derfor altid trygt kontakte Klagerådets Sekretariatet, der vil guide medlemmerne gennem hele forløbet.

Klagesagerne vedrører mange forskellige typer sager. Det kan være uenighed om opgørelsen af et lønkrav, udfaldet af en afskedigelses- eller bortvisningssag, og manglende hjælp til at få håndteret en faglig sag eller en arbejdsskadesag.

Ikke mindst en bortvisning kan påvirke medlemmet følelsesmæssigt. Bortvisningen er den værst tænkelige sanktion, når arbejdsgiveren ønsker at bringe ansættelsesforholdet til ophør. Derfor skal der også noget til, før en bortvisning overhovedet kan komme på tale og være en berettiget sanktion. På grund af sanktionens alvorlighed og vidtrækkende konsekvenser for medlemmet, finder Klagerådet, at der alle steder i 3F skal være fokus på, at bortvisningen ikke bare bliver et bekvemt og billigt redskab for arbejdsgiveren, og at der bliver gjort alt for at få efterprøvet, om arbejdsgiveren gik for vidt.

Klagerådet håber, at denne årsberetning vil blive studeret grundigt på alle niveauer i 3F, og at der bliver taget ved lære af de erfaringer, som årsberetningen er udtryk for. Der er ingen grund til, at den samme fejl bliver begået to gange.

Henning Overgaard
Formand for Klagerådet

I 2019 har jeg modtaget 24 sager fra Juridisk Sekretariat. 7 af de sager, som jeg havde modtaget i 2018, var endnu ikke afsluttet ved årsskiftet 2018/19. Jeg har således haft 31 sager under behandling i 2019. Heraf blev 26 afgjort i 2019, 1 sag blev forligt (sagsnr. AFS-012-19), mens 4 sager stadig verserede ved årsskiftet 2019/20.

Af de 26 sager, der blev afgjort i 2019, var 5 sager forinden blevet behandlet af Klagerådet, idet Klagerådets henstilling var blevet indbragt for mig. I 4 af disse 5 sager tilsluttede jeg mig Klagerådets henstilling, mens jeg i en enkelt sag kom til et andet resultat end Klagerådet (sagsnr. RÅD-001-19).

Sagen vedrørte en nu ophævet ordning, hvorefter der blev modregnet i en lønmodtagers dagpenge, hvis den pågældende havde fået løn for mere end 37 timer om ugen ("overskydende timer"), før han eller hun blev ledig. Medlemmet A havde henvendt sig til afdelingen for at få vejledning, uden at han dog kunne oplyse, hvor mange overskydende timer, han havde haft. Efterfølgende viste det sig, at A ikke havde haft nogen overskydende timer, men han fik ikke udbetalt dagpenge i 11 dage, fordi han ikke havde været tilmeldt jobcenteret. Han klagede herefter til Klagerådet over den vejledning, han havde modtaget af afdelingen, og Klagerådet fandt, at afdelingen var erstatningsansvarlig for mangelfuld rådgivning og pålagde afdelingen at betale A ca. 9.000 kr.

Afdelingen ankede sagen til mig. Jeg omgjorde Klagerådets henstilling, idet jeg lagde til grund, at A ikke havde spurgt afdelingen om, hvorvidt han skulle være tilmeldt jobcenteret for at modtage dagpenge. Han havde kun spurgt om, hvorvidt det krævede anmeldelse til jobcenteret, for at overskydende timer kunne afvikles. Til dette havde afdelingen korrekt svaret, at anmeldelse til jobcenteret ikke var nødvendig. Jeg fandt derfor ikke, at afdelingen kunne kritiseres for den vejledning, den havde givet A.

21 af de afgjorte sager var behandlet af mig, uden at klagen forinden havde været behandlet af Klagerådet. Af disse fik klager medhold i 3 sager.

I en af disse sager (sagsnr. AFS-013-19) var medlemmet, buschaufføren A, blevet bortvist, fordi han under en sygesamtale på virksomheden ifølge en alkometerettest havde haft en alkoholpromille i blodet på 0,67.

Klagen gik på, at Transportgruppen ikke havde rejst en fagretlig sag mod arbejdsgiveren for uberettiget bortvisning.

Sagen gav mig anledning til i min henstilling generelt at udtale, at en arbejdsgiver kun kan bortvise en medarbejder og dermed definitivt afbryde ansættelsesforholdet uden hensyn til en overenskomst-mæssig eller individuelt aftalt opsigelsesfrist, hvis medarbejderen groft har misligholdt sine pligter i ansættelsesforholdet.

Jeg anførte videre, at bortvisning er den alvorligste sanktion over for en medarbejder, som en arbejdsgiver kan iværksætte, og at jeg derfor fandt det utvivlsomt, at det som led i den service, en fagforening forventes at yde sine medlemmer, må påhvile fagforeningen at bistå et medlem, der er blevet bortvist, så stærkt som muligt. Dette indebærer efter min opfattelse, at

en fagforening, der orienteres om, at et medlem er blevet bortvist, over for sit medlem er forpligtet til grundigt at undersøge, om grundlaget for bortvisningen har været i orden, og at rejse eller søge at foranledige rejst en fagretlig sag eller en sag ved domstolene om bortvisningens berettigelse, medmindre det kan anses som aldeles sikkert, at bortvisningen har været retmæssig.

Transportgruppen havde til støtte for sin beslutning om ikke at videreføre As sag bl.a. henvist til en kendelse fra Afskedigelsesnævnet nr. 20110049.

Denne sag vedrørte spørgsmålet om, hvorvidt et busselskab havde været berettiget til at bortvise en buschauffør med 9 måneders anciennitet i anledning af, at en stikprøvekontrol foretaget umiddelbart efter at chaufføren med virksomhedens alkometer havde vist en alkoholpromille på ca. 0.12 (langt under den nedre grænse for strafbar spirituskørsel på 0,5 promille).

I kendelsen fastslog Afskedigelsesnævnet, at busselskabet af såvel sikkerhedsmæssige som imagemæssige grunde havde en meget væsentlig interesse i at sikre sig imod, at der i forbindelse med en ulykke kunne opstå mistanke om, at ulykken kunne være forbundet med, at chaufføren havde spiritus i blodet. Det kunne derfor ikke i sig selv anses for en overskridelse af ledelsesrettens grænser, at selskabet opererede med en 0-tolerancepolitik over for alkohol med tilkendegivelse om, at overtrædelse heraf ville føre til øjeblikkelig bortvisning.

Afskedigelsesnævnet fandt imidlertid, at målingen af alkoholpromillen havde været forbundet med en sådan usikkerhed, at det ikke kunne lægges til grund, at chaufføren ved testens foretagelse havde haft en alkoholpromille i blodet på over 0 som følge af forudgående spiritusindtagelse.

Det havde dermed været uberettiget at bortvise chaufføren, ligesom der heller ikke havde foreligget et sagligt opsigelsesgrundlag. Chaufføren havde herefter krav på løn, inklusive sædvanlige tillæg samt feriepenge i opsigelsesperioden og på en godtgørelse for uberettiget afskedigelse, der under hensyn til hans korte anciennitet blev fastsat til 30.000 kr., svarende til en måneds løn.

Jeg gik ud fra, at når Transportgruppen påberåbte sig den nævnte afgørelse fra Afskedigelsesnævnet, skyldtes det en antagelse af, at hvis chaufføren i afskedigelsesnævnsagen havde haft en promille 0,67 ved stikprøvekontrollen, som A ifølge alkometertesten havde haft under sygesamtalen, ville bortvisningen af A efter Afskedigelsesnævnets præmisser ikke være tilsidesat. Heri var jeg for så vidt enig med Transportgruppen.

Der var imidlertid flere helt afgørende forskelle på afskedigelsesnævnsagen og As sag.

Først og fremmest var A ikke mødt på arbejde, da han blev alko-testet. Der var altså ikke tale om, at han stod for at skulle ud og føre et køretøj. Tværtimod havde han af sin læge fået kørselsforbud, og A var kommet til virksomheden med offentlige befordringsmidler og ikke i egen bil. Der var således ingen risiko for, at A ville blive inddraget i en trafikulykke som fører af en af virksomhedens biler. Den begrundelse, Afskedigelsesnævnet havde givet for, at virksomheden retmæssigt kunne bortvise chauffører, der beviseligt havde en alkoholpromille over 0, nemlig interessen i at kunne sikre sig imod, at en evt. trafikulykke kunne være forbundet med, at chaufføren havde spiritus i blodet, var således uden betydning i As sag.

Det fremgik videre af korrespondancen mellem afdelingen og Transportgruppen i sagen, at Transportgruppen var sig bevidst, at det ikke var prøvet i retspraksis, om der kunne ske bortvisning af en medarbejder, fordi den pågældende var påvirket af spiritus under en sygesamtale, hvor han ikke var i tjeneste.

Jeg var naturligvis enig med Transportgruppen i, at man ikke må møde alkoholpåvirket til en sygefraværssamtale, men det forekom mig meget tvivlsomt, om det vil kunne statueres, at det forhold, at en medarbejder under en sygefraværssamtale – altså uden at den pågældende var i arbejde for virksomheden – gav indtryk af at være påvirket af spiritus, kunne udgøre en sådan grov misligholdelse af ansættelsesforholdet, at en bortvisning i den anledning ville være retmæssig. Hertil kom, at den promise, der blev konstateret ved alkometertesten, var så lav, at jeg ikke fandt det sandsynligt, at A var så påvirket af alkohol, at det forhindrede ham i at gennemføre sygefraværssamtalen på en sådan måde, at formålet med den kunne opfyldes fuldt ud både set fra As egen og fra arbejdsgiverens side.

Jeg fandt på den baggrund, at allerede det forhold, at A ikke var i tjeneste, da alkometertesten blev udtaget, burde have været tilstrækkelig grund for Transportgruppen til at rejse en sag om bortvisningens berettigelse.

En yderligere grund til, at en sådan sag burde være rejst, er, at arbejdsgiveren ikke – i modsætning til arbejdsgiveren i afskedigelsesnævnsagen – havde meldt ud, at det i alle tilfælde ville føre til bortvisning, hvis en medarbejder havde en promise på mere end 0, når han var til stede på arbejdspladsen.

Jeg fandt herefter, at Transportgruppen ved at acceptere bortvisningen ikke havde varetaget As interesser tilstrækkeligt, men at jeg tværtimod fandt det mest nærliggende at antage, at Transportgruppen havde vundet en fagretlig sag mod virksomheden om uberettiget bortvisning, hvis en sådan havde været ført.

Det var derfor min opfattelse, at Transportgruppens sagsbehandling havde medført et økonomisk tab for A, som gruppen burde erstatte ham.

Det var endvidere min opfattelse, at den afskedigelse, som bortvisningen indebar, var usaglig.

Da bortvisningen af A skete, manglede han 3 dage i at have opnået den 9 måneders anciennitet, der efter § 4, stk. 3, i Hovedaftalen mellem DA og LO er betingelsen for, at der kan tilkendes en medarbejder, der er opsagt uden rimelig grund, en godtgørelse.

I praksis kan anciennitetskravet på 9 måneder fraviges, hvis begge parter er enige om at anmode Afskedigelsesnævnet herom.

Jeg fandt, at Transportgruppen burde have anmodet DI om at gå med til at fravige Hovedaftalens anciennitetskrav i den foreliggende situation, dels på grund af den marginale tid, der manglede, for at anciennitetskravet efter Hovedaftalen var opfyldt, dels fordi bortvisningen efter min opfattelse var urimelig.

Jeg anførte hertil, at det forekom stødende, hvis en arbejdsgiver kan opnå det resultat af en ulovlig bortvisning, at den bortviste medarbejder mister den anciennitet, der er påkrævet for opnåelse af godtgørelse for urimelig afskedigelse efter Hovedaftalen. Jeg fandt derfor, at Transportgruppen – såfremt modparten ikke var gået med til at fravige anciennitetskravet – skulle have forsøgt at rejse sag om godtgørelse for urimelig afskedigelse for Afskedigelsesnævnet alligevel med henblik på at opnå, at nævnet ville fortolke reglen om anciennitetskravet således, at en ulovlig bortvisning ikke anses for en opsigelse, der kan bevirke, at 9 måneders perioden i Hovedaftalens § 4, stk. 3, afbrydes.

Alternativt kunne Transportgruppen have rejst en sag, hvor man gjorde gældende, at bortvisningen udgjorde et overenskomstbrud med henblik på at opnå en bod, der kunne give A en større kompensation end erstatning for løn i opsigelsesperioden.

Det forekom mig nærliggende, at Afskedigelsesnævnet, såfremt sagen var blevet behandlet af nævnet, havde udmålt en godtgørelse på 30.000 kr. for usaglig afskedigelse lige som i den nævnte afskedigelsesnævns sag.

Alt i alt fandt jeg, at det under de foreliggende omstændigheder måtte være Transportgruppens risiko, at man ikke havde taget fagretlige skridt til at opnå erstatning og godtgørelse for A for den efter min opfattelse uberettigede bortvisning af ham. Jeg foreslog derfor, at Transportgruppen som kompensation herfor betaler A et samlet beløb, der stillede ham som om, at arbejdsgiveren havde betalt ham løn m.v. i opsigelsesperioden og en godtgørelse på 30.000 kr.

Sagen (sagsnr. LØN-007-19) vedrørte for det første Transportgruppens håndtering af et lønkrav for medlem A mod dennes arbejdsgiver. Lønkravet var omtvistet og kompliceret på grund af arbejdsgiverens nylige indmeldelse i en arbejdsgiverforening, og det beroede på fortolkning af kollektive aftaler. Afdelingen sendte lønkravet til Transportgruppen, som behandlede det sammen med en lang række andre tilsvarende lønkrav fra andre afdelinger. Sagen fandt sin løsning gennem et forlig mellem Transportgruppen og arbejdsgiveren og dennes organisation, der omfattede samtlige de lønkrav, der var forhandlet om.

Dernæst gik klagen på, at Transportgruppen ikke havde medinddraget et krav på tilbagebetaling af påståede uberettigede løntræk i april og maj 2017 i lønforhandlingerne med arbejdsgiveren.

Jeg havde ikke grundlag for at tilsidesætte den lønberegning, som Transportgruppen og arbejdsgiveren havde indgået forlig om. Dette svarede til, hvad jeg var kommet frem til i et antal tilsvarende klagesager.

Med hensyn til kravet på tilbagebetaling af de nævnte løntræk konstaterede jeg, at dette krav på i alt 13.468 kr. ubestridt var sendt til videre behandling i Transportgruppen af afdelingen, og jeg lagde efter afdelingens oplysninger til grund, at Transportgruppen ikke på noget tidspunkt over for afdelingen eller A havde redegjort for, hvorledes man havde forholdt sig til dette krav. Jeg havde ikke mulighed for at vurdere, om eller i hvilket omfang det rejste krav var berettiget, men dette måtte under de foreliggende omstændigheder være Transportgruppens risiko.

Jeg afgav herefter henstilling om, at Transportgruppen skulle betale A 13.468 kr. med procesrente heraf fra kravets fremsættelse for Klagerådets sekretariat.

Sagen (sagsnr. LØN-009-19) drejede sig om et krav på efterbetaling for medlemmet, chaufføren A, mod dennes arbejdsgiver. Transportgruppen havde forliget en sag mod arbejdsgiveren herom. A klagede over, at han ikke havde modtaget et særligt tillæg for kørsel med handicappede ved forliget, idet Transportgruppen under forhandlingerne havde frafaldet et krav om handicaptillæg på 30.404,97 kr., som afdelingen tidligere havde rejst ud fra As egne oplysninger.

Det fremgik af afdelingens og Transportgruppens indlæg i sagen, at man ikke havde ment over for arbejdsgiveren at kunne bevise, at A har foretaget handicapkørsel i det omfang, han selv havde opgivet, idet A ifølge afdelingen havde påstået, at han skulle have handicaptillæg for alle sine kørselstimer, men at dette blev modbevist af arbejdsgiveren, fordi det viste sig, at han også havde haft kørsel i virksomheden, som ikke var med handicappede men med en særlig VIP-bil, der bl.a. kørte folk til lufthavnen.

Jeg kunne på det foreliggende grundlag ikke afvise rigtigheden heraf. Imidlertid forklarede den konstaterede VIP-kørsel alene, at 3F ikke over for arbejdsgiveren kunne dokumentere, at alle de timer, der havde dannet grundlag for det oprindelige krav på 30.404,97 kr., berettigede til handicaptillæg. Men jeg kunne ikke se, at VIP-kørslen kunne begrunde, at man opgav hele kravet på handicaptillæg. Hverken afdelingen eller gruppen havde gjort gældende, at A ikke havde foretaget kørsel med handicappede overhovedet.

Som sagen forelå oplyst, antog jeg, at A havde udført kørsel, der berettigede til handicaptillæg, i et ikke ubetydeligt omfang.

Uden nærmere oplysninger om, hvorfor Transportgruppen under de forhandlinger, der førte til forliget, alligevel frafaldt det tidligere af afdelingen rejste krav på handicaptillæg i dets helhed lagde jeg til grund, at Transportgruppen ikke i tilstrækkelig grad havde varetaget As interesser og derfor var erstatningsansvarlig over for A.

Jeg fastsatte herefter skønsmæssigt den erstatning, som tilkom A, til 15.000 kr.

Antallet af sager, som jeg har modtaget i 2019, på 24, udgør et lille fald i forhold til 2018, hvor jeg modtog 28 sager. Antallet af sager, der forelægges 3Fs mæglingmand, er som i de tidligere år så ringe set i forhold til antallet af medlemmer i 3F, at det viser, at medlemmerne overvejende er tilfredse med deres fagforening, og at forbundet og afdelingerne i vidt omfang forstår selv at løse de uoverensstemmelser med deres medlemmer, der nødvendigvis må opstå fra tid til anden i et så stort fagforbund som 3F.

Niels Waage
Mæglingmand for 3F

AFS-001-19

Klage over afdelingens sagsbehandling vedrørende sag om bortvisning.

Sag behandlet i Klagerådet

Ikke medhold

Medlemmet, der arbejdede på et lager, blev bortvist, med henvisning til at han mundtligt og fysisk havde udvist truende adfærd over for en kollega.

Afdelingen ville ikke forfølge medlemmets sag.

Klagerådet lagde til grund, at medlemmet og en kollega begge ville sidde det samme sted i kantinen, og at det skabte en del råben til stor gene for de andre medarbejdere, der var til frokost. En anden kollega forsøgte at skille dem ad, hvilket ikke lykkedes. Der blev senere råbt og skubbet i rygeområdet uden for kantinen.

Klagerådet lagde desuden vægt på, at medlemmet under klagesagen havde bekræftet, at han havde hævet stemmen, brølet et vredesudbrud og løftet en stol, som bagefter var sat hårdt ned. Medlemmet var således på det rene med, at han havde været udadreagerende.

Klagerådet fandt på baggrund af oplysningerne i sagen, at der var grundlag for en bortvisning, idet medlemmets adfærd måtte anses som en væsentlig misligholdelse af ansættelsesforholdet.

Klagerådet fandt derfor ikke, at afdelingen havde begået fejl ved ikke at foretage yderligere i sagen, idet afdelingen også fra tillidsfolkene hos arbejdsgiveren havde fået bekræftet store dele af begge parter forklaring, og at dette havde dannet grundlag for afdelingens afgørelse om ikke at gå videre.

Medlemmet fik derfor ikke medhold i sin klage.

AFS-002-19

Klage over forbundet vedrørende afskedigelsessag.

Sag behandlet af Mæglingensmanden

Ikke medhold

Medlemmet, der var blevet afskediget efter 47 års ansættelse og senere fritstillet, fandt, at afskedigelsen var usaglig, og at han burde have været tilbudt omplacering. Det var medlemmets opfattelse, at arbejdsgiveren ikke havde anvendt de aftalte udvælgelseskræterier i forbindelse med afskedigelsen. Sammen med medlemmet var yderligere 11 andre blevet afskediget på grund af arbejdsmangel.

Der blev gjort indsigelse mod afskedigelsen, og sagen blev efter afholdelse af et forhandlingsmøde overdraget til forbundet. Forbundet havde et nyt forhandlingsmøde, hvor det fra arbejdsgiverens side blev gjort gældende, at der var mange medarbejdere med høj anciennitet, og at der i forbindelse med afskedigelsesrunden ikke var afskediget forholdsmæssigt flere med høj anciennitet, tværtimod. Forbundet fandt herefter ikke grundlag for at videreføre afskedigel-

sessagen, da Afskedigelsesnævnet ifølge fast fagretlig praksis ikke efterprøver arbejdsgiverens vurdering af medarbejdernes kvalifikationer.

Medlemmet havde – sideløbende med klagesagen – indbragt sagen for Ligebehandlingsnævnet, der var kommet frem til, at medlemmet ikke havde været udsat for aldersdiskrimination.

Da forbundet havde været involveret i sagen, blev sagen ikke behandlet af Klagerådet, men blev i stedet oversendt til Mæglingsmanden.

Mæglingsmanden fandt, at han var bundet af Ligebehandlingsnævnets vurdering, hvorefter han måtte lægge til grund, at medlemmet ikke havde været udsat for aldersdiskrimination.

Mæglingsmanden var enig med forbundet i, at Afskedigelsesnævnet ifølge fast fagretlig praksis ikke efterprøver arbejdsgiverens vurdering af medarbejdernes kvalifikationer, og Mæglingsmanden fandt ikke, at der ikke var grundlag for at tilsidesætte forbundets skøn, at det ikke ville være muligt at vinde sagen.

Derfor fik medlemmet ikke medhold i klagen.

AFS-003-19

Klage over afdelingen og forbundet vedrørende afskedigelsessag.

Sag behandlet af Mæglingsmanden

Ikke medhold

Medlemmet, der var blevet afskediget på grund af langvarigt sygefravær, fandt, at afskedigelsen var usaglig. Medlemmet havde arbejdet på daghold, men blev flyttet til aftenhold. I en periode havde medlemmet flere gange været flyttet frem og tilbage mellem dag- og aftenhold. Medlemmet kunne på grund af alderen og mange års arbejde på dagarbejde ikke trives med at arbejde på aftenhold. Egen læge anbefalede hende at sig arbejdet op, hvilket medlemmet ikke ønskede.

Arbejdsgiveren tilbød medlemmet – inden der blev skredet til afskedigelse – et aftalebaseret fleksjob på daghold, hvilket medlemmet afviste.

Forbundet indbragte sagen for Afskedigelsesnævnet, hvor der blev indgået et forlig. Ifølge forliget var der enighed om, at arbejdsgiveren kunne fastsætte arbejdstiderne, at overflytningen fra dag- til aftenhold ikke var usaglig, men at arbejdsgiveren uden præjudice betalte 50.000 kr. i fratrædelsesgodtgørelse.

Medlemmet krævede, at 3F betalte 250.000 kr. i erstatning for mangelfuld rådgivning, da 3F burde have rådgivet medlemmet om konsekvenserne ved at afslå det aftalebaserede fleksjob.

Da forbundet havde været involveret i sagen, blev sagen ikke behandlet af Klagerådet, men blev i stedet oversendt til Mæglingsmanden.

Mæglingsmanden fandt, at medlemmet ikke havde krav på at arbejde på daghold, og at afskedigelsen ikke var usaglig. Det var Mæglingsmandens vurdering, at Afskedigelsesnævnet ville

være kommet frem til det samme, og medlemmet havde derfor ikke lidt et økonomisk tab som følge af det indgåede forlig.

Mæglingsmanden fandt endvidere, at det var medlemmets egen beslutning ikke at acceptere tilbuddet om et aftalebaseret fleksjob, at afdelingen havde rådgivet medlemmet om, at det kunne medføre afskedigelse, og at medlemmet ikke med rimelighed kunne gå ud fra, at 3F ville vinde en afskedigelsessag.

Derfor fik medlemmet ikke medhold i sin klage.

AFS-004-19

Klage over afdelingens og gruppens sagsbehandling vedrørende sag om bortvisning.

Sag behandlet af Mæglingsmanden

Ikke medhold

Medlemmet, der var ansat som chauffør i en catering-virksomhed, blev den 22. marts 2017 opsagt fra sin stilling med et varsel på 70 dage. Der blev i opsigelsen henvist til, at medlemmet trods en tidligere skriftlig advarsel havde været årsag til en flyforsinkelse den 19. marts 2017, og at medlemmet ikke i tilstrækkeligt omfang havde demonstreret vilje til at nå sit arbejde inden for tidsfristen.

Gruppen afslog at videreføre medlemmets afskedigelsessag fagretligt, idet gruppen mente, at det ikke var muligt at vinde en sag om afskedigelse ved Afskedigelsesnævnet.

Gruppen anførte, at der ikke forelå den nødvendige dokumentation for, at forsinkelsen skyldtes fejl fra flybesætningen, at medlemmet og hans kollega blev pålagt at servicere et andet fly i samme tidsrum, og at der samme weekend var andre flyforsinkelser.

Medlemmet klagede over, at hans sag ikke blev videreført, og medlemmet henviste i klagen bl.a. til, at arbejdsgiver gik efter medlemmet personligt, og at tillidsmanden ikke varetog medlemmets interesser og ikke fik fremskaffet den nødvendige dokumentation til brug for medlemmets sag.

Mæglingsmanden vurderede, at spørgsmålet om, hvorvidt en fagretlig sag skulle føres med krav om genansættelse eller erstatning eller godtgørelse for urimelig afskedigelse, havde været underkastet en grundig behandling i gruppen. Mæglingsmanden fandt ikke grundlag for at kritisere gruppens skøn, hvorefter der ikke forelå tilstrækkelig dokumentation til at forfølge sagen.

Mæglingsmanden fandt ikke grundlag for at antage, at det skyldtes fejl fra afdelingens side, at den dokumentation, der forelå i sagen, ikke var tilstrækkelig til, at gruppen fandt, at sagen burdes føres. Mæglingsmanden bemærkede, at han ikke har kompetence til at behandle klager over tillidsrepræsentanter. Mæglingsmanden fandt imidlertid ikke, at han er afskåret fra tage stilling til en klage over, at afdelingen ikke reagerer på svigt fra tillidsrepræsentanternes side. Henset til forklaringerne i sagen fandt mæglingsmanden ikke, at der var tilstrækkeligt grundlag for at fastslå, at tillidsrepræsentanten havde tilsidesat medlemmets interesser, som medlemmet havde beskrevet.

Medlemmet fik ikke medhold i sin klage.

AFS-005-19

Klage over afdelingen vedrørende afskedigelsessag.

Sag behandlet af Klagerådet og Mæglingssmanden

Ikke medhold

Medlemmet var blevet afskediget og fritstillet i opsigelsesperioden. I forbindelse med afskedigelsen blev der indgået en fratrædelsesaftale, som medlemmet og afdelingen underskrev. Medlemmet havde en forventning om, at medlemmet ville få løn i hele opsigelsesperioden, selvom medlemmet måtte starte nyt arbejde inden opsigelsesperioden udløb. Medlemmet startede nyt arbejde, da der var 3 måneder tilbage af opsigelsesperioden. Det kom arbejdsgiveren for øre, hvorfor der blev foretaget modregning i lønnen i den resterende periode.

Medlemmet krævede, at afdelingen erstattede den manglende løn.

Afdelingen bestred, at medlemmet skulle være stillet i udsigt, at der samtidig kunne oppebæres løn fra både den gamle og nye arbejdsgiver, og at medlemmet var orienteret om, hvad konsekvenserne ville være, hvis arbejdsgiveren fik kendskab til, at medlemmet havde fået nyt arbejde.

Klagerådet fandt, at det var beklageligt, at afdelingen ikke tydeligt havde tilkendegivet, hvad aftalen indebar, i tilfælde af at medlemmet fik nyt arbejde. Det kunne – efter Klagerådets opfattelse – imidlertid ikke føre til, at medlemmet havde lidt et økonomisk tab, der kan kræves erstattet. Klagerådet bemærkede hertil, at afdelingen og arbejdsgiveren ikke var uenige om, hvordan aftalen skulle fortolkes.

Medlemmet indbragte Klagerådets afgørelse for Mæglingssmanden.

Mæglingssmanden fandt, at den indgåede fratrædelsesaftale efter almindelige arbejdsretlige principper måtte forstås sådan, at lønnen fra et nyt arbejde kunne modregnes i lønnen for det gamle arbejde. Mæglingssmanden var herudover enig i Klagerådets kritik af afdelingen.

Derfor fik medlemmet ikke medhold i klagen.

AFS-006-19

Klage over afdelingen vedrørende afskedigelsessag.

Sag behandlet af Klagerådet

Ikke medhold

Medlemmet var blevet afskediget til fratræden den 31. oktober 2017. Da oplysningerne i fyresedlen ikke var korrekte, afviste medlemmet at underskrive fyresedlen. Medlemmet, der stod for at skulle rejse på ferie, kontaktede telefonisk afdelingen, og det blev aftalt, at medlemmet skulle sende en mail til afdelingen med en beskrivelse af forløbet.

Da medlemmet kom tilbage fra ferie, forsøgte medlemmet at få fat på medarbejderen i afdelingen, som havde det pågældende område. Da det lykkedes ugen efter, blev det oplyst over-

for medlemmet, at fristen for at rejse sagen var overskredet, og at afdelingen derfor ikke var i stand til at hjælpe medlemmet.

Klagerådet fandt, at medlemmet ikke opfyldte Hovedaftalens anciennitetskrav, hvorfor afskedigelsen allerede af den årsag ikke kunne indbringes for Afskedigelsesnævnet. Klagerådet bemærkede hertil, at afdelingerne altid bør sikre sig, at medlemmerne er orienteret om eventuelle frister og har forstået betydningen af, at eventuelle frister overholdes. Her fik det dog ikke betydning.

Derfor fik medlemmet ikke medhold i klagen.

Klagerådet konstaterede ved sagens gennemgang, at medlemmet ikke havde fået det korrekte overenskomstmæssige opsigelsesvarsel. Da det ikke fremgik af afdelingens oplysninger, kunne Klagerådet ikke vide, om afdelingen havde vurderet, om der i den forbindelse var baggrund for at rejse en sag mod arbejdsgiveren. Klagerådet henstillede derfor til afdelingen, at afdelingen fortog en sådan vurdering.

AFS-007-19

Klage over forbundet vedrørende afskedigelsessag.

Sag behandlet af Mæglingssmanden

Ikke medhold

Medlemmet, der havde været ansat i forbundet, klagede over forløbet i forbindelse sin afskedigelse for år tilbage. På tidspunktet for afskedigelsen var medlemmet sygemeldt. Medlemmet blev kontaktet telefonisk i weekenden, og efterfølgende blev der afholdt et møde på hans private adresse. På mødet skrev medlemmet under på en fratrædelsesaftale.

Medlemmet var utilfreds med, at han ikke forinden havde fået at vide, at mødet skulle handle om hans afskedigelse, hvorfor han ikke havde haft mulighed for at have en bisidder med til mødet. Medlemmet var endvidere utilfreds med, at det ikke forinden blev undersøgt, om han eventuelt kunne arbejde på deltid, eller om han kunne udføre andet arbejdet i forbundet.

Medlemmet krævede, at forbundet erstattede det økonomiske tab, han havde lidt ved at have mistet sit arbejde.

Forbundet bestred, at der var tale om en afskedigelse. Der var i stedet tale om en frivillig fratreden. Medlemmet havde været langvarigt sygemeldt, hvorfor forbundet fandt det nødvendigt at afslutte samarbejdet. Derfor blev medlemmet tilbudt en fratrædelsesaftale. Forbundet gav medlemmet mulighed for at overveje sagen, hvilket medlemmet imidlertid ikke fandt nødvendigt.

Forbundet påpegede i øvrigt, at medlemmet først havde klaget 2 år efter, at fratrædelsesaftalen blev indgået.

Da klagen vedrørte en tidligere medarbejder i forbundet, blev sagen ikke behandlet af Klagerådet, men blev i stedet oversendt til Mæglingssmanden.

Mæglingensmanden fandt, at der ikke var grundlag for at antage, at medlemmet ikke skulle være bundet af den indgåede fratrædelsesaftale. Herudover var der ikke grundlag for at antage, at forbundet ikke havde overvejet, om det var muligt at fastholde medlemmet i arbejdet, og at der heller ikke var grundlag for at tilsidesætte forbundet skøn over, at det ikke ville være driftsmæssigt forsvarligt at opretholde ansættelsen af medlemmet.

Mæglingensmanden fandt desuden, at der to år efter indgåelsen af fratrædelsesaftalen ikke kunne gøres indsigelse mod aftalen på grund af omstændighederne omkring aftalens indgåelse.

Derfor fik medlemmet ikke medhold i klagen.

AFS-008-19

Klage over gruppens sagsbehandling vedrørende sag om bortvisning.

Sag behandlet af Mæglingensmanden

Ikke medhold

Medlemmet klagede over gruppens sagsbehandling i forbindelse med en sag om bortvisning.

Gruppen rejste en fagretlig sag mod arbejdsgiver, og der blev indgået et forlig på mæglingensmødet, hvor bortvisningen blev ændret til en opsigelse i henhold til overenskomsten. Medlemmet, der skrev under på referatet, blev fritstillet i opsigelsesperioden uden mulighed for modregning, ligesom medlemmet ikke var berettiget til fratrædelsesgodtgørelse.

Medlemmet anførte i sin klage, at virksomheden, der modregnede en uges ferie, derved handlede i strid med forligets bestemmelse om fritstilling uden modregning. Modregning blev slet ikke drøftet, og hvis medlemmet havde klar over, at for længst aftalt ferie kunne give anledning til modregning, havde medlemmet så let som ingenting kunnet undgå situationen. Klagen gik på, at gruppen mente, at arbejdsgiver ikke havde handlet mod forliget.

Gruppen anførte, at det viste sig, at bortvisningen kunne ændres til en opsigelse, og herefter gik gruppen efter at sikre medlemmet så lang en opsigelse som muligt. Henset til at medlemmet havde oplyst, at han havde mulighed for at få andet job relativt hurtigt, blev det vigtigt at sikre, at der ikke kunne ske modregning i fritstillingsperioden, idet arbejdsgiver ikke ønskede, at medlemmet skulle udføre arbejde i opsigelsesperioden. Det blev derfor en del af aftalen, at fritstillingen var uden mulighed for modregning.

Gruppen var af den opfattelse, at ferieafviklingen ikke kunne betragtes som modregning. Arbejdsgiver havde benyttet sig af den praksis, hvorefter ferie kan forlanges afviklet i en fritstillingsperiode.

Mæglingensmanden udtalte, at det var gruppen, der efter det fagretlige system havde kunnet rejse sagen og dermed var part i forliget på lønmodtagerside. Det afgørende for fortolkningen af forliget var, hvad parterne, dvs. gruppen og arbejdsgiver, var enige om. Forliget måtte fortolkes som anført af gruppen. Mæglingensmanden tilføjede, at det efter hans opfattelse var korrekt som anført af gruppen, at der er almindelige arbejdsretlig praksis for, at arbejdsgiver kan forlange ferie afholdt i en fritstillingsperiode.

Medlemmet fik ikke medhold i sin klage.

AFS-009-19

Klage over afdelingen vedrørende afskedigelsessag.

Sag behandlet af Klagerådet

Medhold

Medlemmet, der havde haft et betydeligt sygefravær i 2015 og 2016, blev afskediget med overenskomst-mæssigt varsel til fratræden ved udgangen af september 2017. På tidspunktet for afskedigelsen havde medlemmet genoptaget arbejdet delvist, men det var uvist, hvornår medlemmet ville kunne genoptage arbejdet i fuldt omfang.

I 1990'erne havde medlemmet været udsat for en arbejdsskade, hvor det samlede varige mén blev fastsat til 28 %.

Medlemmet havde en § 56-aftale.

Medlemmet mente, at afskedigelsen var usaglig og i strid med forskelsbehandlingslovens forbud mod forskelsbehandling på grund af handicap.

Da medlemmet var blevet afskediget, bad afdelingen om et møde med arbejdsgiveren. Det var ikke muligt at finde et mødetidspunkt, hvorfor afskedigelsen alene blev drøftet telefonisk. Afdelingen foretog herefter ikke yderligere i sagen.

Afdelingen oplyste, at afdelingen på tidspunktet for afskedigelsen ikke var bekendt med den tidligere arbejdsskade, og at arbejdsskaden var årsag til medlemmets § 56-aftale.

Afdelingen tilkendegav under klagesagens forberedelse, at afdelingen var indstillet på at se på sagen igen. Medlemmet vendte imidlertid aldrig tilbage overfor afdelingen. Afdelingen og medlemmet var herefter uenige om, hvem der skulle kontakte hvem.

Klagerådet realitetsbehandlede herefter klagen.

Klagerådet fandt, at afdelingen burde have foretaget en egentlig forhandling med arbejdsgiveren, og at afdelingen burde have sikret sig, at afdelingen havde adgang til alle relevante oplysninger.

Klagerådet fandt endvidere, at afdelingen, som den professionelle part, burde følge op på sagen og ikke bare afvente.

Klagerådet henstillede derfor til afdelingen, at afdelingen indkalder medlemmet til et møde med henblik på at vurdere, om afskedigelsen var usaglig, herunder om afskedigelsen var i strid med forskelsbehandlingsloven.

Klagerådet tilkendegav, at medlemmet kunne bede om genoptagelse af klagesagen, hvis afdelingen afviste at genoptage sagen, eller det måtte vise sig, at sagen ikke kunne genoptages på grund af forhold, som afdelingen bør bære ansvaret for.

AFS-010-19

Klage over afdelingens sagsbehandling vedrørende sag om afskedigelse.

Sag behandlet af Klagerådet og af Mæglingsmanden

Ikke medhold

Medlemmet klagede ved advokat over afdelingens håndtering af en afskedigelsessag. Afskedigelsen var begrundet med, at medlemmet havde fået en advarsel med henvisning til brud på tavshedspligt, i hvilken forbindelse medlemmet var blevet overflyttet til andet arbejde, at medlemmet efterfølgende var udeblevet fra arbejdet og havde truet med at sygemelde sig, hvis han fik en bestemt arbejdsopgave.

Medlemmet gjorde i klagesagen bl.a. gældende, at afdelingen troede mere på arbejdsgiver end medlemmet, at medarbejderen i afdelingen var inhabil i forhold til medlemmets arbejdsgiver, at der blev afholdt formøde med arbejdsgiveren uden medlemmets deltagelse, og at afdelingen burde have gjort indsigelse mod afskedigelsen på mødet med arbejdsgiveren.

Afdelingen oplyste, at afdelingen deltog i et møde med medlemmet og arbejdsgiver om en suspendering af medlemmet. Ved mødet blev en påtænkt bortvisning ændret, og medlemmet fik andre arbejdsopgaver. Afdelingen blev efterfølgende kontaktet af arbejdsgiveren, idet arbejdsgiveren påtænkte at afskedige medlemmet. Der blev afholdt et møde, hvor afdelingen, medlemmet og arbejdsgiver deltog. Medlemmet blev herefter afskediget med en måneds varsel.

Afdelingen anførte, at det ikke ville have været muligt at få medhold, hvis sagen blevet indbragt for Afskedigelsesnævnet, og at medlemmet derfor ikke havde lidt noget økonomisk tab.

Klagerådet lagde til grund, at der var forskellige opfattelser af forløbet, hvad der blev sagt og gjort, hvad medlemmet havde accepteret, og om de nævnte forhold kunne berettiget til bortvisning eller afskedigelse.

Klagerådet kunne derfor ikke fastslå, at afdelingen havde begået fejl med deraf følgende økonomisk tab for medlemmet.

Klagerådet bemærkede i forhold til medlemmets advokats krav om dækning af udgifter til klagesagen, at klagesagerne bliver oplyst af Klagerådets Sekretariat, hvorfor medlemmet ikke har udgifter i den forbindelse. Der var ikke i øvrigt forhold, som gjorde, at afdelingen burde dække medlemmets udgifter til advokat. Klagerådet bemærkede i forhold til medlemmets advokats krav om dækning af udgifter til en varslet afskedigelsessag mod arbejdsgiver, at der ikke havde været grundlag for at fastslå, at afdelingen havde begået fejl og påført medlemmet et økonomisk tab. Afdelingen kunne derfor ikke pålægges at dække udgifter til en afskedigelsessag, som advokaten endnu havde rejst overfor arbejdsgiver, men agtede at rejse, og hvor udfaldet måtte anses for usikkert.

Medlemmet påklagede Klagerådets henstilling.

Til brug for Mæglingsmandens behandling af sagen blev det oplyst, at medlemmets advokat efter Klagerådets henstilling havde indgået et forlig med arbejdsgiveren, hvor medlemmet blev tilkendt et opsigelsesvarsel på fire måneder og godtgørelse for usaglig afskedigelse på 55.000 kr.

Mæglingssmanden stadfæstede Klagerådets henstilling angående advokatens krav om dækning af udgifter til klagesagen med henvisning til Klagerådets begrundelse.

Mæglingssmanden udtalte i forhold til medlemmets advokats krav om dækning af udgifter til afskedigelsessagen mod arbejdsgiver, at det er en forudsætning for at pålægge afdelingen at dække disse udgifter, at det skyldtes afdelingens fejl, at medlemmet havde måttet engagere en advokat for på egen hånd for at kunne en selvstændig sag mod arbejdsgiver.

Mæglingssmanden fandt efter en gennemgang af oplysningerne i sagen, herunder det skriftlige materiale der lå til grund for Klagerådets henstilling, at det ikke var godtgjort, at de to medarbejdere i afdelingen, som havde varetaget medlemmets afskedigelsessag, havde begået fejl ved behandlingen heraf. Mæglingssmanden fandt ikke, at det var fejlagtig sagsbehandling, at afdelingen havde haft foreløbige drøftelser med arbejdsgiver med henblik på at orientere sig om arbejdsgivers holdning til sagen. Der var heller ikke grundlag for at fastslå, at en af medarbejderne i afdelingen var inhabil. Det var tværtimod legitimt, at den pågældende medarbejder i afdelingen benyttede sig af sit personkendskab til en leder hos arbejdsgiver til at forhandle sig frem til en løsning på et problem for medlemmet, så længe det alene skete for at varetage medlemmets interesser. Mæglingssmanden fandt heller ikke grundlag for at kritisere afdelingen for at have vurderet, at der ikke kunne opnås et bedre resultat end den opsigelse med forkortet varsel, som arbejdsgiver havde besluttet sig for.

Mæglingssmanden udtalte endelig, at det forhold, at medlemmets advokat lykkedes med at opnå en fordelagtig forligsmæssig løsning på afskedigelsessagen, der nødvendigvis måtte have bygget på en anden vurdering af sagen oplysninger end den, som afdelingen anlagde ved mødet, hvor medlemmet blev opsagt, kunne ikke anses som en erstatningsberettigende fejl.

Medlemmet fik ikke medhold i sin klage.

AFS-011-19

Klage over afdelingen og forbundet vedrørende afskedigelsessag.

Sag behandlet af Mæglingssmanden

Ikke medhold

Medlemmet blev afskediget med forkortet varsel, da arbejdsgiveren konstaterede, at medlemmet jævnligt havde afholdt uregistrerede pauser. Medlemmet var af den opfattelse, at der ikke var proportionalitet mellem medlemmets handlinger og sanktionen.

I forbindelse med den forudgående partshøring bad medlemmet om hjælp i afdelingen, ligesom medlemmet kontaktede afdelingen efter afskedigelsen for at få foretaget en juridisk vurdering af sagen.

Sagen blev overdraget til gruppen i forbundet, som havde det pågældende faglige område. Gruppen aftalte med afdelingen, at gruppen skulle henvende sig til arbejdsgiveren for at få afskedigelsen ændret fra at være med forkortet varsel til i stedet at være med almindeligt varsel.

En gennemgang af praksis viste i den forbindelse, at der konsekvent i tidligere sager var foretaget afskedigelse med forkortet varsel.

Det var medlemmets opfattelse, at afdelingen burde have bedt forbundets advokater om en juridisk vurdering, da den pågældende gruppe ikke havde mulighed for at foretage en juridisk vurdering.

Det var desuden medlemmets opfattelse, at han i forbindelse med afskedigelsen var påført et stort økonomisk tab, som afdelingen burde erstatte.

Da forbundet havde været involveret i sagen, blev sagen ikke behandlet af Klagerådet, men blev i stedet oversendt til Mæglingsmanden.

Mæglingsmanden fandt, at der ikke var grundlag for at kritisere sagsbehandlingen i afdelingen eller forbundet.

Afdelingen havde i nødvendigt omfang indhentet rådgivning i gruppen i forbundet, som besad en særdeles grundig viden om såvel individuel og kollektiv arbejdsret samt tjenestemandret.

Mæglingsmanden fandt herefter, at der ikke var grundlag for at antage, at der ikke var gjort, hvad det var muligt for at hjælpe medlemmet.

Derfor fik medlemmet ikke medhold i klagen.

AFS-012-19

Klage over afdelingen og forbundet vedrørende afskedigelsessag mv.

Sag behandlet af Mæglingsmanden

Delvist medhold

Medlemmet, der havde været ansat i flere år med omdeling af aviser, var blevet afskediget. Forbundet indgik i den forbindelse et forlig med arbejdsgiveren, hvorefter arbejdsgiveren skulle betale medlemmet 92.714,00 kr. som en særlig fratrædelsesgodtgørelse.

Medlemmet klagede over, at forliget burde have været bedre.

Medlemmet klagede endvidere over, at afdelingen og forbundet intet havde foretaget i tre sager, hvor arbejdsgiveren – efter medlemmets opfattelse – ikke havde foretaget korrekt overenskomstæssig aflønning.

Mæglingsmanden indkaldte forbundet, afdelingen og medlemmet til et møde med henblik på at oplyse sagen.

Mæglingsmanden tilkendegav på mødet, at der ikke var tilstrækkeligt grundlag for at tilkende medlemmet erstatning i forbindelse med forbundets håndtering af afskedigelsessagen og det indgåede forlig.

Mæglingsmanden foreslog herefter, at der blev indgået forlig for så vidt angår de tre sager vedrørende arbejdsgiverens aflønning. Forbundet og afdelingen skulle herefter betale medlemmet henholdsvis 50.000,00 kr. og 7.668,41 kr.

Mæglingsmandens forslag blev accepteret, hvorefter klagesagen blev afsluttet.

AFS-013-19

Klage over afdelingen og forbundet vedrørende afskedigelsessag.

Sag behandlet af Mæglingsmanden

Medhold

Medlemmet blev bortvist af arbejdsgiveren, da medlemmet under en sygefraværssamtale angiveligt skulle have været påvirket af alkohol. Afdelingen gjorde med det samme indsigelse mod bortvisningen. Medlemmet var ved bortvisningen sygemeldt, og en alkoholtest viste en promille på 0,66. Arbejdsgiveren fastholdt bortvisningen, hvorefter afdelingen overdrog sagen til forbundet.

Forbundet vurderede, at det – henset til medlemmets korte anciennitet – ikke var muligt at få annulleret bortvisningen. Forbundet lagde vægt på afdelingens forklaring om, at medlemmet efter sygefraværssamtalen fremstod påvirket af alkohol. Det var endvidere forbundets opfattelse, at medlemmet ikke måtte møde til sygefraværssamtale påvirket af alkohol.

Da forbundet havde været involveret i sagen, blev sagen ikke behandlet af Klagerådet, men blev i stedet oversendt til Mæglingsmanden.

Mæglingsmanden bemærkede indledningsvis, at der ikke var grundlag for at kritisere afdelingens sagsbehandling.

Mæglingsmanden bemærkede herefter, at forbundet burde have rejst sagen overfor arbejdsgiverforeningen. Dels var Hovedaftalens anciennitetskrav næsten opfyldt, og dels var bortvisningen – efter Mæglingsmandens opfattelse – urimelig. Alternativt burde forbundet have rejst en sag, hvor det blev gjort gældende, at bortvisningen var brud på overenskomsten.

Mæglingsmanden fandt det stødende, hvis arbejdsgiveren ved at foretage en uberettiget bortvisning i stedet for afskedigelse kunne forhindre, at medlemmet kunne få afskedigelsen prøvet ved Afskedigelsesnævnet.

Mæglingsmanden vurderede, at Afskedigelsesnævnet i givet fald ville have fastsat godtgørelsen for uberettiget afskedigelse til 30.000,00 kr.

Herefter henstillede Mæglingsmanden til forbundet, at forbundet betalte medlemmet et beløb svarende til at medlemmet havde fået løn mv. i opsigelsesperioden samt en godtgørelse på 30.000 kr.

Se også Mæglingsmandens forord, hvor der er en nærmere omtale af sagen.

ANS-001-19

Klage over afdelingens sagsbehandling vedrørende sager om to forskellige ansættelser.

Sag behandlet i Klagerådet og af Mæglingmanden

Delvist medhold

Medlemmet kontaktede afdelingen angående et ansættelsesforhold, som medlemmet selv havde bragt til ophør. Medlemmet, der havde været ansat i 1 måned i efteråret 2017, anførte, at han havde løn til gode, idet der var forskel på den aftalte løn og den udbetalte løn, og at han havde gjort indsigelse herom over for arbejdsgiveren. Der var heller ikke indberettet svarende til en sygedag, hvilket afdelingen blev bedt om at følge op på.

Klagerådet fandt ikke, at afdelingens beslutning om ikke at ville rejse en sag mod den tidligere arbejdsgiver hvilede på et fuldt forsvarligt grund, idet afdelingen ikke havde givet anden begrundelse end, at medlemmet først havde henvendt sig til afdelingen efter ansættelsens ophør. Afdelingen var på den baggrund nærmest til at bære risikoen for sagens udfald mod den tidligere arbejdsgiver. På baggrund af medlemmets beregninger, som afdelingen ikke bestred, fandt Klagerådet, at medlemmet var berettiget til den manglende løn og for den manglende indberetning svarende til en sygedag, i alt 2.099 kr. Den del af klagen fik medlemmet medhold i.

Medlemmet havde også klaget over afdelingens sagsbehandling i forhold til lovning på en ansættelse med start den 31. januar 2019, hvor medlemmet gjorde gældende at have lidt tab i form af manglende løn og mistede dagpenge. Medlemmet anførte også, at han var berettiget til godtgørelse for svie og smerte og i øvrigt ved et møde i afdelingen havde fået lovning på en godtgørelse fra afdelingen på 5.000 kr.

Klagerådet lagde ved vurderingen af, om der var indgået en ansættelse, vægt på, at medlemmet ikke i den foreliggende sms-korrespondance havde fået en bekræftelse på, at han skulle starte hos den pågældende arbejdsgiver. Medlemmet kunne derfor ikke have en forventning om, at han skulle starte den 31. januar 2019, ligesom han heller ikke kunne have en forventning om betaling af løn. Risikoen for at der var indgået en aftale, påhvilede medlemmet. Klagerådet fandt derfor ikke, at medlemmet som følge af afdelingens sagsbehandling havde lidt noget tab for manglende løn eller mistede dagpenge. Der var heller ikke grundlag for at antage, at afdelingens beslutning om ikke at rejse sag hvilede på et mangelfuldt grundlag, idet medlemmet havde bevisbyrden for, at han var lovet ansættelse. Medlemmet var således ikke berettiget til det krav på manglende løn og mistede dagpenge, som medlemmet havde opgjort til 5.574,84 kr.

Klagerådet fandt vedrørende medlemmets krav på godtgørelse for svie og smerte, at der ikke i sagen var oplysninger, som gav grundlag for at rejse et sådant krav.

Klagerådet fandt endelig, at det ikke på baggrund af sagens oplysninger kunne lægges til grund, at medlemmet havde fået lovning på 5.000 kr. fra afdelingen. Der blev lagt vægt på, at der mellem parterne var uenighed om, hvad der blev aftalt på mødet, ligesom der ikke i øvrigt var oplysninger i sagen, som støttede en antagelse om, at medlemmet var lovet en godtgørelse.

Medlemmet påklagede spørgsmålet om, hvorvidt medlemmet havde fået lovning på en godtgørelse på 5.000 kr. fra afdelingen, og hvorvidt der burde have været rejst en sag mod den arbejdsgiver, som medlemmet skulle have været startet hos den 31. januar 2019.

Mæglingsmanden var enig med Klagerådet vedrørende de påklagede dele og stadfæstede Klagerådets henstilling.

ARBEJDSKADER

ARB-001-19

Klage over afdelingens sagsbehandling vedrørende arbejdsskadesag.

Sag behandlet af Mæglingsmanden, idet forbundet gennem eksternt advokatfirma havde været involveret i sagen.

Ikke medhold

Medlemmet var den 26. marts 2015 udsat for en ulykke, hvor hans brud på højre ankel blev anerkendt som arbejdsskade, medens den venstresidige knæskade ikke blev anerkendt.

Både AES og Ankestyrelsen fandt, at der ikke var sammenhæng mellem ulykken og den venstresidige knæskade, idet knægener først blev nævnt ved en kontrol den 13. april 2015.

Medlemmet klagede over afdelingens sagsbehandling og anførte i den forbindelse, at sagsbehandlingen var årsag til det utilfredsstillende resultat i arbejdsskadesagen.

Medlemmet mente ikke, at der blev lyttet, herunder at medlemmet fik lov til at uddybe beskrivelsen af ulykken.

Afdelingen fremkom med indlæg i arbejdsskadesagen, hvor der blev argumenteret ud fra medlemmets beskrivelse af hændelsesforløbet. Den eksterne advokat rejste krav mod arbejdsgiveren og argumenterede for, at der var et erstatningsansvar i sagen. Der blev også indhentet en vurdering fra forbundets lægekonsulent med en vurdering af den medicinske årsagssammenhæng.

Mæglingsmanden fandt på baggrund af oplysningerne i sagen, der ikke var grundlag for at kritisere afdelingens behandling af medlemmets arbejdsskadesag. Der var heller ikke grundlag for at kritisere den eksterne advokat, som på baggrund af lægekonsulentens vurdering indstillede til, at sagen ikke blev videreført ved domstolene.

Mæglingsmanden bemærkede, det ikke skyldtes manglende omhu fra afdelingens side, at oplysningerne om knæskaden først blev indhentet den 13. april 2015, idet medlemmet først kontaktede afdelingen den 4. maj 2015.

Medlemmet fik ikke medhold i sin klage.

ARB-002-19

Klage over afdelingens sagsbehandling vedrørende arbejdsskadesag.

Sag behandlet af Mæglingmanden, idet forbundet gennem eksternt advokatfirma havde været involveret i sagen

Ikke medhold

Medlemmet pådrog sig en øjenskade på sit arbejde, da en tallerken ramte en anden tallerken, hvorved et skår sprang af.

Der blev rejst et erstatningskrav overfor arbejdsgiver, som afviste kravet. Sagen blev, henset til bevisets stilling, sluttet i afdelingen, idet den eksterne advokat vurderede, at det ville være vanskeligt at løfte bevisbyrden for, at der forelå et erstatningsansvar.

Medlemmet klagede, idet han bl.a. ikke mente, at han var blevet hørt af afdelingen eller den eksterne advokat. Medlemmet mente ikke, at der var tale om et hædeligt uheld. Der var ikke nogen plan hos arbejdsgiver for, hvad der skulle ske ved en arbejdsulykke.

Mæglingmanden udtalte, at han opfattede medlemmets klage som en klage over, at afdelingen afslog at føre en erstatningssag mod arbejdsgiver efter dansk rets almindelige erstatningsregler. Mæglingmanden udtalte videre, at det for at få medhold i et krav efter de almindelige erstatningsregler kræves, at skadelidte kan bevise, at arbejdsskaden skyldes forhold, der kan bebrejdes arbejdsgiver.

Mæglingmanden vurderede, at spørgsmålet om, hvorvidt der skulle rejses en retssag mod arbejdsgiveren, havde været underkastet en grundig behandling af afdelingen, og at det havde været rigtigt at rådføre sig med forbundet, herunder en ekstern advokat. Der var argumenteret så godt, som det var muligt for, at arbejdsgiver var erstatningsansvarlig, og der var ikke grundlag for at kritisere det skøn, der var udøvet, hvorefter det blev anset for vanskeligt at løfte bevisbyrden for, at medlemmets beklagelige ulykke skyldtes forhold, som arbejdsgiver var ansvarlig for. Der var ikke grundlag for at kritisere afdelingen for under henvisning til den eksterne advokats vurdering at havde afslået at føre retssag. Afdelingen og den eksterne advokat havde helt korrekt gjort opmærksom på, at det stod medlemmet frit for at søge at videreføre sagen for egen regning.

Medlemmet fik medhold.

ARB-003-19

Klage over afdelingen vedrørende arbejdsskadesag.

Sag behandlet af Klagerådet

Ikke medhold

Medlemmet var kommet til skade under arbejdet i 2008. I første omgang blev arbejdsskaden anerkendt af Arbejdsskadestyrelsen. Arbejdsgiverens forsikringsselskab påklagede imidlertid afgørelsen, hvorefter Arbejdsskadestyrelsen traf en ny afgørelse om afvisning. Afdelingen var medlemmet behjælpelig med sagen, og afdelingen bad flere gange om genoptagelse.

Afdelingen bad en ekstern advokat om at vurdere muligheden for at få arbejdsskaden anerkendt. Den eksterne advokat vurderede, at medlemmets forklaringer var ændret under forløbet, og at der – ifølge retspraksis – er tilbageholdenhed med at acceptere nye forklaringer og nye omstændigheder, som ikke kan indeholdes i den oprindelige beskrivelse af hændelsesforløbet.

Afdelingen foretog herefter ikke yderligere i sagen.

Medlemmet mente, at afdelingen burde have anlagt sag ved domstolene med henblik på at få arbejdsskaden anerkendt.

Klagerådet fandt, at afdelingen havde påklaget afgørelserne, og at afdelingen gentagne gange havde forsøgt at få arbejdsskadesagen genoptaget. Afdelingen havde tillige bedt om en vurdering af sagen fra en ekstern advokat.

Klagerådet var enig i den eksterne advokats vurdering af, at nye beskrivelser og nye omstændigheder ikke tillægges betydning, når de ikke kan indeholdes i den oprindelige beskrivelse af hændelsesforløbet.

Klagerådet fandt på den baggrund, at det ikke var sandsynligt, at domstolene ville lægge en anden beskrivelse af hændelsesforløbet til grund.

Klagerådet fandt desuden, at det heller ikke var sandsynligt, at domstolene ville komme frem til, at den oprindelige beskrivelse af hændelsesforløbet var egnet til at medføre arbejdsskaden.

Klagerådet fandt herefter ikke grundlag for at tilsidesætte afdelingens beslutning om ikke at foretage yderligere i sagen.

Derfor fik medlemmet ikke medhold i klagen.

LØN

LØN-001-19

Klage over afdelingen vedrørende forældet krav.

Sag behandlet af Klagerådet

Ikke medhold

Medlemmet var af den opfattelse, at han i forbindelse med arbejdet som ansvarlig transportleder i et transportfirma havde krav på et årligt tillæg på 50.000 kr. Arbejdet stod på i perioden 1. juni – 31. oktober 2013, hvorfor tillægget ville udgøre 20.833 kr. Medlemmet henvendte sig i afdelingen i september 2014, og kravet blev fremsat overfor arbejdsgiveren. Arbejdsgiveren gik konkurs i juni 2015, hvorefter kravet blev anmeldt til Lønmodtagernes Garantifond.

Lønmodtagernes Garantifond afviste at dække kravet, med henvisning til at kravet var optjent mere end 6 måneder forud for frisdagen i konkursboet, at kravet ikke var forfulgt uden ugrundet ophold, og at Lønmodtagernes Garantifond derfor ikke kunne dække kravet.

Medlemmet var utilfreds med afdelingens sagsbehandling og krævede, at afdelingen erstattede det forældede krav.

Klagerådet fandt, at afdelingen ikke kunne bebrejdes, at kravet var blevet forældet og derfor ikke kunne dækkes af Lønmodtagernes Garantifond, da medlemmet først henvendte sig til afdelingen mere end 10 måneder efter, at kravet var optjent. Dermed ville kravet allerede være forældet i forhold til Lønmodtagernes Garantifond i tilfælde af arbejdsgiverens konkurs.

Klagerådet fandt desuden, at der heller ikke var grundlag for at kritisere, at afdelingen havde afholdt flere møder med arbejdsgiveren i forsøget på at finde en løsning, og at afdelingen havde forsøgt at anmelde kravet til Lønmodtagernes Garantifond, selvom kravet antageligt ville blive afvist.

Derfor fik medlemmet ikke medhold i klagen.

LØN-002-19

Klage over afdelingens sagsbehandling vedrørende lønkrav.

Sag behandlet i Klagerådet og af Mæglingsmanden

Ikke medhold

Medlemmet var i en 8 måneders-periode ansat hos en privat vognmand med handicapbeholdning for kommunen. Medlemmet var af den opfattelse, at han havde krav på en timeløn på 155 kr. i stedet for en timeløn på 140 kr. i timen., og at han manglede at få løn for en del timer.

Afdelingen havde afholdt et møde med arbejdsgiveren, hvor medlemmet ikke deltog, og der blev ved mødet indgået et forlig. Medlemmet kunne ikke tiltræde det indgåede forlig.

Klagerådet fandt på baggrund af ansættelsesaftalen, at den aftalte timeløn, som oversteg den overenskomstmæssige, var på 140 kr. Medlemmet havde ikke f.eks. med henvisning til lokal-aftale dokumenteret en timeløn på 155 kr.

Arbejdsgiveren havde over for afdelingen oplyst, at medlemmet havde underskrevet timesedlerne. Medlemmet bestred dette. Medlemmet havde fremlagt køresedler for en periode, hvor medlemmet ifølge arbejdsgiveren skulle have afholdt ferie. Klagerådet fandt henset til afdelingens bemærkning om, at underskrifterne lignede noget, der kunne være en kopi, herunder at de fremlagte køresedler ville styrke en sag om, at arbejdsgiver havde begået dokumentfalsk, at afdelingen burde have anlagt en faglig sag mod arbejdsgiveren.

Klagerådet kunne ikke ud fra de foreliggende oplysninger fra medlemmet og afdelingen vurdere, hvordan en faglig sag ville være faldet ud, men afdelingen var nærmest til at bære denne risiko. Medlemmet var som følge af det indgåede forlig afskåret fra at fremsætte yderligere krav. Klagerådet fandt på baggrund af de fremlagte timesedler sammenholdt med lønsedlerne, at medlemmet var berettiget til 49.849 kr., og medlemmet fik således delvist medhold.

Afdelingen påklagede Klagerådets henstilling, idet afdelingen rejste en ny sag mod den tidligere arbejdsgiver bl.a. med henvisning til spørgsmålet om dokumentfalsk.

Mæglingsmanden vurderede i en foreløbig henstilling, at der på baggrund af afdelingens efterfølgende indlæg var grundlag for at underkaste sagen mod arbejdsgiveren yderligere undersøgelser, herunder at forelægge den for Transportgruppen, inden der blev truffet endelig afgørelse i sagen.

Sagens dokumenter blev gennemgået af afdelingen og Transportgruppen, og der blev foretaget en række beregninger. Det var herefter afdelingens og Transportgruppens anbefaling, at der med medlemmets loyale medvirken skulle søges bevis for, at medlemmet ikke havde holdt ferie i en periode i februar og marts, og at sagen skulle rejses fagretligt overfor den tidligere arbejdsgiver.

Afdelingen oplyste efterfølgende, at afdelingen trods gentagne forsøg på kontakt til medlemmet ikke havde fået nogen form for respons herpå. Sagen mod den tidligere arbejdsgiver måtte dermed betragtes som lukket.

Mæglingsmanden udtalte i sin endelige henstilling, at det var afgørende for et positivt resultat af en fagretlig sag, at det blev godtgjort, at medlemmet ikke havde holdt ferie i en periode i februar og marts, og at oplysninger herom forudsatte medlemmets positive medvirken. Henset til medlemmets passivitet i forhold til afdelingens henvendelser fandt mæglingsmanden, at der ikke længere var grundlag for at opretholde Klagerådets henstilling, som blev ophævet.

LØN-003-19

Klage over forbundet vedrørende efterbetalings sag mv.

Sag behandlet af Mæglingsmanden

Ikke medhold

Medlemmet var blevet ansat som chauffør i marts 2017. I juni 2017 rettede afdelingen henvendelse til arbejdsgiveren vedrørende nogle fejl og mangler i medlemmets ansættelses aftale. Efterfølgende blev medlemmet afskediget. Afdelingen gjorde indsigelse mod afskedigelsen og fremsatte samtidig et efterbetalingskrav på 39.913,45 kr. med tillæg af feriegodtgørelse og pension. Sagen blev overdraget til forbundet, hvor der allerede verserede en række tilsvarende sager fra samme arbejdsgiver.

I det efterfølgende forløb blev der indgået aftale om, at medlemmet – og stort set alle andre i sagskomplekset – hver skulle have 4.000 kr. i godtgørelse for mangelfuldt ansættelsesbevis. Efter en grundig gennemgang af aflønningen blev resultatet, at medlemmet skulle have efterbetalt 1.869,33 kr. for feriefri dage og 3.611,11 kr. for pension. Det viste sig, at medlemmet herudover rent faktisk havde fået for meget i løn. Forbundet bestred, at der kunne blive tale om tilbagebetaling. Da anciennitetskravet i henhold til Hovedaftalen ikke var opfyldt, kunne afskedigelsen ikke indbringes for Afskedigelsesnævnet. Forbundet drøftede sagen med LO, hvorefter det blev vurderet, at der ikke var baggrund for at anlægge sag mod arbejdsgiveren om organisationsforfølgelse.

Medlemmet krævede, at forbundet erstattede den manglende løn, og mente i øvrigt, at der var tale om en usaglig afskedigelse, som alene var begrundet i, at medlemmet krævede sin ret, og at afskedigelsen derfor skulle behandles fagretligt.

Da forbundet havde været involveret i sagen, blev sagen ikke behandlet af Klagerådet, men blev i stedet oversendt til Mæglingsmanden.

Mæglingsmanden fandt, at forbundet efter almindelige arbejdsretlige principper kan frafalde medlemmernes krav, der er baseret på en kollektiv overenskomst. Er der udvist forsømmelser, eller har der ikke været en rimelig grund til at frafalde kravet, kan forbundet imidlertid pådrage sig et erstatningsansvar overfor medlemmerne.

Mæglingsmanden fandt herefter, at der ikke var grundlag for at tilsidesætte forbundets vurdering af, at det af afdelingen rejse efterbetalingskrav ikke kunne dokumenteres. Der blev lagt vægt på, at forbundet havde foretaget en særdeles grundig behandling af sagen.

Mæglingsmanden var desuden enig med forbundet i, at afskedigelsen ikke kunne indbringes for Afskedigelsesnævnet, da medlemmet ikke opfyldte anciennitetskravet i henhold til Hovedaftalen.

Derfor fik medlemmet ikke medhold i klagen.

LØN-004-19

Klage over afdelingens og gruppens sagsbehandling vedrørende efterbetalingskrav.

Sag behandlet af Mæglingsmanden

Ikke medhold

Medlemmet klagede over, at der blev fremsat et efterbetalingskrav på 167.411 kr., som senere blev nedsat til 66.567 kr. Der blev efterfølgende indgået et forlig med arbejdsgiveren om betaling af 54.126 kr. Medlemmet følte sig presset til at indgå forlig i sagen.

Medlemmet havde i sin ansættelsesperiode været elev, derefter medhjælp og så elev igen. Spørgsmålet var herefter, hvordan medlemmets krav skulle opgøres.

Forligsbeløbet på 54.126 kr. blev af afdelingen og gruppen fastsat ud fra, at hele ansættelsesperioden blev betragtet som én sammenhængende elevperiode.

Efterbetalingskravet blev således beregnet som differencen mellem, hvad medlemmet efter de foreliggende oplysninger om omfanget og arten af medlemmets arbejde havde krav på efter elevoverenskomsten, og den løn, som arbejdsgiver faktisk havde udbetalt i perioden.

Mæglingsmanden lagde til grund, at en sådan beregning i princippet ikke var holdbar, idet medlemmet måtte have krav på, at hans løn i den periode, hvor han var ansat som medhjælper, ikke blev beregnet efter elevoverenskomsten, men derimod efter hovedoverenskomsten. Mæglingsmanden lagde på baggrund af oplysningerne i sagen til grund, at efterbetalingskravet efter hovedoverenskomsten var beregnet til 19.906 kr., og at efterbetalingskravet efter elevoverenskomsten var beregnet til 46.661 kr., så det samlede efterbetalingskrav var 66.567 kr., eller 12.441 kr. mere end forligsbeløbet på 54.126 kr.

Afdelingen og gruppen havde anført, at der var begået fejl ved fremsættelse af efterbetalingskravet overfor arbejdsgiveren, men at sagen bevismæssigt var meget vanskelig, og at det ville være vanskeligt at føre bevis for, at kravet på 19.906 kr. var berettiget. Det var tilsvarende

vanskeligt at dokumentere, at medlemmet havde udført arbejdet i et sådant omfang, at aflønningen heraf svarede til 54.126 kr. beregnet efter elevoverenskomsten i hele ansættelsesperioden.

Mæglingsmanden fandt ikke grundlag for at tilsidesætte afdelingens og gruppens skøn, hvorefter der ville have været en betydelig risiko for, at en retlig afgørelse om efterbetaling af de to krav fra elevperioderne henholdsvis medhjælperperioden ville have ført til et samlet resultat, der var ringere end det indgåede forlig. Medlemmet havde derfor ikke lidt noget økonomisk tab som følge af sagsbehandlingen.

Medlemmet fik derfor ikke medhold i sin klage.

LØN-005-19

Klage over forbundet vedrørende efterbetalingssag mv.

Sag behandlet af Mæglingsmanden

Ikke medhold

Medlemmet var blevet ansat som chauffør i marts 2017. I juli 2017 rettede afdelingen henvendelse til arbejdsgiveren vedrørende nogle fejl og mangler i medlemmets ansættelsesaftale. I september 2017 rettede afdelingen på ny henvendelse til arbejdsgiveren, denne gang vedrørende et efterbetalingskrav på 23.235,73 kr. for løn og 7.661,82 kr. for pension. En uge efter blev medlemmet opsagt med 14 dages varsel uden nærmere begrundelse. Afdelingen gjorde indsigelse mod opsigelsen og bad om en lokal forhandling. Det afviste arbejdsgiveren, med henvisning til at der blev forhandlet med forbundet.

Sagen blev overdraget til forbundet, hvor der allerede verserede en række tilsvarende sager fra samme arbejdsgiver.

I det efterfølgende forløb blev der indgået aftale om, at medlemmet – og stort set alle andre i sagskomplekset – hver skulle have 4.000 kr. i godtgørelse for mangelfuldt ansættelsesbevis. Efter en grundig gennemgang af aflønningen blev resultatet, at medlemmet skulle have efterbetalt 2.403,43 kr. for feriefridage og 3.068,08 kr. for pension. Det viste sig, at medlemmet herudover rent faktisk havde fået for meget i løn, hvorfor der alene blev krævet efterbetaling for feriefridage og pension. Da anciennitetskravet i henhold til Hovedaftalen ikke var opfyldt, kunne afskedigelsen ikke indbringes for Afskedigelsesnævnet. Forbundet drøftede sagen med LO, hvorefter det blev vurderet, at der ikke var baggrund for at anlægge sag mod arbejdsgiveren om organisationsforfølgelse.

Medlemmet krævede, at forbundet erstattede den manglende løn og mente i øvrigt, at der var tale om en usaglig afskedigelse, som alene var begrundet i, at afdelingen havde fremsat krav om efterbetaling, og at afskedigelsen derfor skulle behandles fagretligt.

Da forbundet havde været involveret i sagen, blev sagen ikke behandlet af Klagerådet, men blev i stedet oversendt til Mæglingsmanden.

Mæglingsmanden fandt, at forbundet efter almindelige arbejdsretlige principper kan frafalde medlemmernes krav, der er baseret på en kollektiv overenskomst. Er der udvist forsømmelser,

eller har der ikke været en rimelig grund til at frafalde kravet, kan forbundet imidlertid pådrage sig et erstatningsansvar overfor medlemmerne.

Mæglingssmanden fandt herefter, at der ikke var grundlag for at tilsidesætte forbundets vurdering af, at det af afdelingen rejste efterbetalingskrav ikke kunne dokumenteres. Der blev lagt vægt på, at forbundet havde foretaget en særdeles grundig behandling af sagen.

Mæglingssmanden var desuden enig med forbundet i, at afskedigelsen ikke kunne indbringes for Afskedigelsesnævnet, da medlemmet ikke opfyldte anciennitetskravet i henhold til Hovedaftalen.

Derfor fik medlemmet ikke medhold i klagen.

LØN-006-19

Klage over forbundet vedrørende efterbetalingssag mv.

Sag behandlet af Mæglingssmanden

Ikke medhold

Medlemmet var blevet ansat som chauffør i marts 2017. I juni 2017 rettede afdelingen henvendelse til arbejdsgiveren vedrørende nogle fejl og mangler i medlemmets ansættelsesaftale. Da afdelingen havde bedt om en lokal forhandling, blev medlemmet i juli 2017 opsagt uden varsel begrundet med forventet langvarig sygdom. Afdelingen gjorde indsigelse mod opsigelsen og fremsatte samtidig et efterbetalingskrav på 21.793,37 kr. med tillæg af feriegodtgørelse og pension.

Sagen blev overdraget til forbundet, hvor der allerede verserede en række tilsvarende sager fra samme arbejdsgiver.

I det efterfølgende forløb blev der indgået aftale om, at medlemmet – og stort set alle andre i sagskomplekset – hver skulle have 4.000 kr. i godtgørelse for mangelfuldt ansættelsesbevis. Efter en grundig gennemgang af aflønningen blev resultatet, at medlemmet skulle have efterbetalt 1.869,33 kr. for feriefridage og 3.508,79 kr. for pension. Det viste sig, at medlemmet herudover rent faktisk havde fået for meget i løn, hvorfor der alene blev krævet efterbetaling for feriefridage og pension. Da anciennitetskravet i henhold til Hovedaftalen ikke var opfyldt, kunne afskedigelsen ikke indbringes for Afskedigelsesnævnet. Forbundet drøftede sagen med LO, hvorefter det blev vurderet, at der ikke var baggrund for at anlægge sag mod arbejdsgiveren om organisationsforfølgelse.

Medlemmet krævede, at forbundet erstattede den manglende løn og mente i øvrigt, at der var tale om en usaglig afskedigelse, som var begrundet i, at han var sygemeldt med stress på grund af arbejdet, og at afdelingen havde fremsat krav om efterbetaling. Derfor mente medlemmet, at afskedigelsen skulle behandles fagretligt. Herudover mente medlemmet, at han under alle omstændigheder ville have krav på et opsigelsesvarsel på 14 dage.

Da forbundet havde været involveret i sagen, blev sagen ikke behandlet af Klagerådet, men blev i stedet oversendt til Mæglingssmanden.

Mæglingensmanden fandt, at forbundet efter almindelige arbejdsretlige principper kan frafalde medlemmernes krav, der er baseret på en kollektiv overenskomst. Er der udvist forsømmelser, eller har der ikke været en rimelig grund til at frafalde kravet, kan forbundet imidlertid pådrage sig et erstatningsansvar overfor medlemmerne.

Mæglingensmanden fandt herefter, at der ikke var grundlag for at tilsidesætte forbundets vurdering af, at det af afdelingen rejste efterbetalingskrav ikke kunne dokumenteres. Der blev lagt vægt på, at forbundet havde foretaget en særdeles grundig behandling af sagen.

Mæglingensmanden var endvidere enig med forbundet i, at afskedigelsen ikke kunne indbringes for Afskedigelsesnævnet, da medlemmet ikke opfyldte anciennitetskravet i henhold til Hovedaftalen.

For så vidt angår medlemmets krav på et opsigelsesvarsel lagde Mæglingensmanden til grund, at der først ville være krav på opsigelsesvarsel efter 6 måneders ansættelse, og at medlemmet på tidspunktet for afskedigelsen endnu ikke havde været ansat i 6 måneder.

Derfor fik medlemmet ikke medhold i klagen.

LØN-007-19

Klage over afdelingens og gruppens sagsbehandling vedrørende lønkrav.

Sag behandlet af Mæglingensmanden

Medhold

Medlemmet kontaktede afdelingen angående den udbetalte løn, idet hans ansættelseskontrakt ikke henviste til nogen overenskomst. Medlemmet mente ikke, at han havde fået løn for alle sine timer.

Arbejdsgiver havde kort forinden meldt sig ind i en arbejdsgiverforening.

Afdelingen rejste krav om betaling af manglende løn for 83 timer. Sagen blev oversendt til gruppen, som ville medinddrage den i en verserende lønkontROLSAG.

Gruppen indgik forlig på medlemmets vegne, hvor medlemmet fik 12.554,42 kr. i efterbetaling af løn og 4.000 kr. i erstatning for mangelfuldt ansættelsesbevis.

Medlemmet klagede over sagsbehandlingen og anførte, at han havde mistet ca. 19.000 kr. som følge af gruppens sagsbehandling. Medlemmet havde lønsedler, som viste, at arbejdsgiver havde trukket et acantobeløb på 5.180 kr. og 8.288 kr. som modregning i ferie, uanset medlemmet ikke havde holdt ferie. Medlemmet anførte, at han ikke var blevet holdt orienteret og ikke havde fået aktindsigt, ligesom han ikke havde givet samtykke til, at gruppen kunne forhandle sig frem til det opnåede beløb.

Afdelingen anførte, at afdelingen ved beregning af kravet ikke havde været i besiddelse af det grundlæggende materiale til at lave en egentlig lønberegning, dvs. lister og vagtplaner samt oplysninger om kørsels art. Afdelingen havde således forholdt sig til medlemmets oplysninger om, at han manglede løn svarende til 83 timer.

Gruppen anførte bl.a., at der var tale om en kompliceret opgørelse af arbejdstid, og at den portal, som blev anvendt af arbejdsgiver og medlem, ikke altid blev opdateret hver dag. Der kunne derfor være forskel på et fremsendt krav og den endelige opgørelse.

Mæglingensmanden fandt ikke grundlag for at tilsidesætte den lønberegning, som gruppen og arbejdsgiveren havde indgået forlig om.

Mæglingensmanden lagde imidlertid til grund, at gruppen ikke havde forholdt sig til medlemmets krav på tilbagebetaling af de beløb, som vedrørte arbejdsgivers feriemodregning, uagtet kravet var videresendt til behandling i gruppen. Efter afdelingens oplysninger havde gruppen ikke på noget tidspunkt overfor afdelingen eller medlemmet redegjort for, hvorledes man forholdt sig til dette krav, herunder om det var forelagt for arbejdsgiver.

Mæglingensmanden kunne på det foreliggende ikke vurdere, om det rejste tilbagebetalingskrav var berettiget, men fandt under de foreliggende omstændigheder, at det måtte være gruppens risiko. Mæglingensmanden lagde til grund, at gruppen ikke nærmere havde taget stilling til kravet eller forelagt for det arbejdsgiveren, og at medlemmet dermed var påført et tab på 13.468 kr., som gruppen skulle betale.

Medlemmet fik medhold i sit krav.

Se også Mæglingensmandens forord, hvor der er en nærmere omtale om sagen.

LØN-008-19

Klage over afdelingens sagsbehandling vedrørende lønkrav.

Sag behandlet af Mæglingensmanden, idet gruppen havde været involveret i sagen

Ikke medhold

Medlemmerne fik afdelingen til at foretage løntjek, og gruppen indledte som følge heraf en fagretlig sag.

Den fagretlige sag blev forligt med betaling af 17.197,87 kr. pr. medlem som følge af overenskomstbrud, idet sagen samtidig blev henvist til en lokal løsning.

Der blev som følge af de lokale forhandlinger mellem arbejdsgiver og ansatte indgået en aftale. Det blev i aftalen anført, at en tillægsoverenskomst var brudt på en række punkter vurderet i forhold til de lokale forhold, der var arbejdet efter gennem en årrække. Det blev tillige anført, at hvis de pågældende lokale forhold havde været godkendt som lokalaftale, ville det ikke for den enkelte chauffør have medført tab eller efterbetalingskrav efter overenskomsten. Chaufførerne var således ikke blevet snydt for løn. Det blev endelig anført i aftalen, at medlemmerne ved tiltrædelse af aftalen erklærede ikke at have yderligere krav af nogen art overfor arbejdsgiver. Medlemmerne skrev under på aftalen.

Medlemmerne klagede efterfølgende over, at afdelingen ikke ville foretage løntjek, som gik længere tilbage i tid, ligesom de havde fået mangelfuld og utilstrækkelig vejledning vedrørende den aftale, som de skrev under på.

Mæglingsmanden lagde til grund, at medlemmerne ved at underskrive aftalen frasagde sig yderligere lønkrav af nogen som helst art overfor arbejdsgiver. Det ene medlem havde gennemgået aftalen med afdelingen, forud for aftalen blev underskrevet, og afdelingen havde ikke i den forbindelse givet forkerte oplysninger. Det andet medlem havde underskrevet aftalen uden at rådføre sig med afdelingen. Medlemmernes underskrift betød, at hverken medlemmerne eller 3F på deres vegne havde mulighed for at stille yderligere lønkrav. Mæglingsmanden vurderede derfor, at et fornyet løntjek ikke gav nogen mening. Hertil kom, at den dagældende overenskomsts forældelsesregel efter Mæglingsmandens læsning indebar, at 3F var afskåret fra at stille lønkrav, der var mere end 3 måneder gamle. Det var derfor ikke sandsynligt, at medlemmet havde lidt tab ved at underskrive aftalen.

Medlemmerne fik ikke medhold.

LØN-009-19

Klage over afdelingen og forbundet vedrørende efterbetalingssag.

Sag behandlet af Mæglingsmanden

Medhold

Medlemmet, der var ansat som chauffør, fremsatte krav om efterbetaling, herunder tillæg for handicapkørsel. Arbejdsgiveren ville ikke mødes med afdelingen, hvorfor afdelingen overdrog sagen til forbundet.

Forbundet indgik efterfølgende forlig i sagen med arbejdsgiveren. Kravet om tillæg for handicapkørsel blev frafaldet, da det ikke var muligt at dokumentere, at der var foretaget handicapkørsel.

Medlemmet havde opfordret afdelingen til at rette henvendelse til kommunen eller trafikskabet for at få dokumentation for handicapkørsels omfang, hvilket afdelingen undlod at gøre. Forbundet oplyste hertil, at forbundet ville have frarådet afdelingen at rette henvendelse til trafikskabet.

Da forbundet havde været involveret i sagen, blev sagen ikke behandlet af Klagerådet, men blev i stedet oversendt til Mæglingsmanden.

Mæglingsmanden fandt, at forbundet ud fra sagens oplysninger næppe kunne dokumentere, at alle timer skulle betales med tillæg for handicapkørsel, men at dette ikke kunne begrunde, at forbundet frafaldt hele kravet. Det ville være muligt – ud fra forbundets egne oplysninger – ved henvendelse til trafikskabet at få dokumentation for, at i hvert fald nogle af timerne skulle betales med tillæg for handicapkørsel.

Mæglingsmanden fandt herefter, at medlemmets interesser ikke var blevet tilstrækkeligt varetaget af forbundet, og at medlemmet derfor burde have erstatning, som skønsmæssigt blev fastsat til 15.000 kr.

Se også Mæglingsmandens forord, hvor der er en nærmere omtale af sagen.

LØN-010-19

Klage over afdelingen vedrørende efterbetalingssag.

Sag behandlet af Klagerådet
Delvist medhold

Medlemmet, der var ansat som ufaglært tjener på et hotel, blev afskediget efter lige godt 3 måneders ansættelse. Efterfølgende konstaterede afdelingen, at der ikke var betalt korrekt overenskomstmæssig løn, og fremsatte krav om efterbetaling af 13.657,48 kr. overfor arbejdsgiveren. Det viste sig, at kravet ikke var opgjort korrekt, hvorfor det blev reduceret til 6.924,77 kr.

Afdelingen havde et møde med arbejdsgiveren, hvor medlemmet var forhindret i at deltage. På mødet blev der indgået et forlig med arbejdsgiveren om betaling af 1.500,00 kr. til fuld og endelig afgørelse af sagen.

Medlemmet ville ikke acceptere forliget og krævede derfor, at afdelingen erstattede det økonomiske tab.

Afdelingen forklarede, at det viste sig, at der manglede at blive fratrukket sygeløn, hvorfor kravet blev reduceret til 3.515,30 kr. Herudover blev der fratrukket yderligere beløb, som arbejdsgiveren ikke mente at skulle betale. Afdelingen og arbejdsgiveren var herefter enige om, at kravet var 1.060,34 kr.

Klagerådet lagde til grund, at afdelingen og medlemmet var enige om, at kravet udgjorde 6.924,77 kr. Forliget blev indgået, uden at medlemmet havde mulighed for at forholde sig til det. Klagerådet var enig i, at der skulle fratrækkes sygedagpenge, hvilket reducerede kravet til 3.515,30 kr.

Klagerådets Sekretariat havde møde med afdelingen og medlemmet med henblik på at få sagen nærmere oplyst. På mødet kunne afdelingen ikke redegøre for de beløb, som arbejdsgiveren ikke mente at skulle betale.

Afdelingen bad efterfølgende arbejdsgiveren om at redegøre for beløbene. Da afdelingen ikke forholdt sig nærmere til arbejdsgiverens opgørelse og i øvrigt ikke kunne redegøre for, hvorfor beløbene skulle fratrækkes, fandt Klagerådet, at der var skabt så meget usikkerhed om den endelige opgørelse af kravet, som måtte komme afdelingen til skade.

Klagerådet henstillede derfor til afdelingen, at afdelingen betalte medlemmet 1.909,49 kr. udover forligsbeløbet.

LØN-011-19

Klager over afdelingens sagsbehandling vedrørende et lønkrav mod arbejdsgiver og efterfølgende anmeldelse overfor LG.

Sag behandlet af Klagerådet
Ikke medhold

Medlemmet klagede over afdelingens sagsbehandling, idet medlemmet anførte, at han kun havde modtaget SH-betaling, men manglede løn og feriepenge.

Medlemmet havde sendt et beregningskema til LG, men LG nægtede at udbetale penge.

Afdelingen anførte, at beregningsskemaet var et oplæg for at få arbejdsgiver til at betale det, som medlemmet mente, at medlemmet havde krav på. Da arbejdsgiver gik konkurs, blev der udarbejdet en anmeldelse, som medlemmet indsendte med de påførte krav. Medlemmet blev efter første afgørelse fra LG flere gange bedt om at skaffe yderligere dokumentation.

Klagerådet lagde til grund, at medlemmets krav skulle opgøres som angivet i det anmeldelses-skema, som medlemmet havde indsendt til LG. Klagerådet lagde også til grund, at LG bad om en opgørelse over, hvordan medlemmet var kommet frem til det anmeldte krav. Medlemmet fik en frist på fire måneder med bemærkning om, at LG ikke ville behandle sagen, hvis medlemmet svarede senere.

Klagerådet fandt under disse omstændigheder, at medlemmet var bekendt med LG's krav om yderligere dokumentation, og at afdelingen derfor ikke kunne antages at have begået sagsbehandlingsfejl med deraf følgende tab for medlemmet.

Medlemmet fik ikke medhold i sin klage.

LØN-012-19

Klager over afdelingens sagsbehandling vedrørende et lønkrav mod arbejdsgiver.

Sag behandlet af Klagerådet

Ikke medhold

Medlemmet klagede over afdelingens sagsbehandling vedrørende et lønkrav.

Medlemmet henvendte sig til afdelingen, da hun blev opsagt efter en kort ansættelse, og afdelingen rejste krav om bod for mangelfuldt ansættelsesbevis, krav om betaling af løn i opsigelsesperioden, krav om betaling af manglende løn samt en række tillæg.

Afdelingen opgjorde et krav på 39.647,37 kr. med udgangspunkt i den relevante overenskomst. Ved et møde med arbejdsgiver blev der indgået et forlig om betaling af 7.560 kr.

Medlemmet anførte i klagen, at hun var blevet lovet guld og grønne skove, og at de rigtige krav ikke blev rejst. Der blev endvidere indgået et forlig, som dog ikke blev forelagt og samtykket til.

Afdelingen anførte, at det efterfølgende viste sig, at arbejdsgiver ikke var omfattet af en overenskomst, ligesom det ved afdelingens drøftelser med arbejdsgiver viste, at der var langt mellem medlemmets og arbejdsgiver forklaring om aftaler og hændelsesforløbet, hvorfor en række krav ikke kunne dokumenteres.

På baggrund af oplysninger fra afdelingen lagde Klagerådet til grund, at arbejdsgiver ikke var omfattet af en overenskomst, og at en væsentlig forudsætning for afdelingens samlede krav på i alt 39.647,37 kr. ikke holdt stik. Klagerådet fandt ikke, at afdelingen havde begået fejl ved at opgøre kravet med henvisning til overenskomsten, uanset de forventninger til kravet, som det måtte have givet anledning til, idet medlemmet ikke ville have kunnet få medhold i det samlede krav ved domstolene. Medlemmets bristede forventninger kunne ikke kræves erstattet. Klagerådet lagde herefter til grund, at medlemmets krav skulle opgøres med henvisning til

den ansættelseskontrakt, der forelå i sagen, og da dette krav ikke oversteg det beløb, som medlemmet var tilkendt i forliget, havde medlemmet ikke lidt noget økonomisk tab.

Medlemmet fik ikke medhold i sin klage.

LØN-013-19

Klage over afdelingen vedrørende efterbetalingssag.

Sag behandlet af Mæglingssmanden

Ikke medhold

Medlemmet, der var ansat som chauffør ved en tømmerhandel, havde i en årrække ikke fået tillæg for kørsel med anhænger. Afdelingen rejste krav overfor arbejdsgiveren. Det blev i den forbindelse aftalt, at medlemmet fremover skulle have kvalifikationstillæg, og at der blev efterbetalt 10.000 kr.

Medlemmet mente ikke, at forligsbeløbet dækker hans reelle tilgodehavende, da medlemmet anslået havde kørt med anhænger i 55 % af arbejdstiden, og da forligsbeløbet tillige skulle dække manglende overarbejdsbetaling.

Medlemmet kunne ikke dokumentere, hvornår der var kørt med anhænger, og der var således tale om et skøn.

Afdelingen havde forespurgt i forbundet og havde her fået oplyst, at det var nødvendigt med dokumentation, hvis det skulle være muligt at komme igennem med kravet overfor arbejdsgiveren.

Da forbundet havde været involveret i sagen, blev sagen ikke behandlet af Klagerådet, men blev i stedet oversendt til Mæglingssmanden.

Mæglingssmanden fandt, at det ikke ved en fagretlig sag ville være muligt at komme til et bedre resultat, når det ikke var muligt nærmere at dokumentere, i hvilket omfang medlemmet havde kørt med anhænger.

Derfor fik medlemmet ikke medhold i klagen.

LØN-014-19

Klager over afdelingens sagsbehandling vedrørende et lønkrav mod arbejdsgiver og efterfølgende anmeldelse overfor LG.

Sag behandlet af Klagerådet

Ikke medhold

Medlemmet havde i en periode på 3 år (2013 -2016) arbejdet som lærling, forud for at han fik svendebrev, og efter 4 måneder som svend blev han i marts 2017 opsagt.

Medlemmet kontaktede afdelingen, idet han ikke kunne gennemskue sin timeløn, som han mente var væsentlig lavere den overenskomst-mæssige. Medlemmets mor havde været i kontakt med arbejdsgiver angående løn, da medlemmet var førsteårslærling, ligesom hun i 2016 igen havde været i kontakt med arbejdsgiver om manglende løn.

Afdelingen kontaktede arbejdsgiver i marts 2017 og indkaldte til et forhandlingsmøde, ligesom der blev anmodet om uge- lønsedler for læretiden. Arbejdsgiver trak sagen i langdrag og vendte først tilbage med lønsedler i september 2017. Afdelingen rejste i november 2017 krav manglende løn mv. for årene 2013 – 2017, i alt 311.312 kr. Der blev indgået en afdragsordning, hvorefter der skulle betale afdrag med 31.131 kr., og arbejdsgiver betalte 2 afdrag. I marts 2018 gik arbejdsgiver konkurs.

LG meddelte, at medlemmets krav var fra før september 2017, hvilket var 6 måneder før fristdagen, og der kunne i en sådan situation alene ske udbetaling, hvis der var gjort, hvad der var muligt for at få pengene udbetalt, dvs. at arbejdsgiver skulle være rykket, ligesom der skulle have været anlagt retssag inden for en kort frist, hvis der ikke blev betalt. Bortset fra at anerkende feriepenge for 2015 og 2015 afviste LG, at medlemmets krav på pension og lønrestancer var forfulgt uden ugrundet ophold.

Medlemmet begrundede sin klage med, at afdelingen som følge af sygemelding i afdelingen ikke fik fulgt op på sagen, og at LG som følge heraf betragtede medlemmets lønkrav mv. som forældede.

Klagerådet lagde til grund, at det ikke var afdelingens fejl, at medlemmets krav ikke kunne antages at være forfulgt uden ugrundet ophold, idet medlemmets mor allerede i 2013 og igen i 2016 havde været i kontakt med arbejdsgiver angående løn. Medlemmet havde derfor på et tidligt tidspunkt været bekendt med, at han havde et krav, og at han havde mulighed for at forfølge det. Klagerådet fandt på den baggrund, at ansættelsesforholdet var fortsat gennem en årrække, og der havde ophobet sig løn- og pensionsrestancer, uden at kravene kunne anses at være forfulgt uden ugrundet ophold. Klagerådet fandt således, at medlemmets krav allerede før henvendelsen til afdelingen i marts 2017 ikke kunne antages at være forfulgt uden ugrundet ophold, og at det derfor ikke var afdelingens sagsbehandling, som var årsag til, at LG ikke ville dække kravene i forbindelse med arbejdsgivers konkurs.

Medlemmet fik ikke medhold i sin klage.

LØN-015-19

Klager over afdelingens bistand i forbindelse med en sag mod en tidligere arbejdsgiver om akkordbetaling for udført arbejde.

Sag behandlet af Klagerådet

Ikke medhold

Medlemmet klagede over afdelingen, idet han anførte, at han som følge af afdelingens behandling af en faglig sag havde mistet akkordbetaling for udført arbejde. Medlemmet henviste til, at afdelingen ikke havde overholdt frister og var vendt tilbage.

Afdelingen anførte, at medlemmet ikke havde lidt noget økonomisk tab, men at sagsbehandlingen kunne have været bedre.

Klagerådet lagde til grund, at kritikken af det udførte arbejde, som blev omtalt i mæglingssmødereferatet, var berettiget. Klagerådet lagde videre til grund, at medlemmet til dels kunne anerkende, at der havde været nogle ting ved arbejdet, som skulle laves om, men at medlemmet

ikke nærmere havde beskrevet, hvad det var for ting ved arbejdet, som skulle laves om. Oplysningerne om, at kritikken af det udførte arbejde svarende til 55.000 kr. havde Klagerådet ikke grundlag for at tilsidesætte.

Klagerådet lagde til grund, at arbejdet ikke var veludført, og at der derfor ikke var grundlag for akkordbetaling for det udførte arbejde. Medlemmet havde derfor ikke lidt noget økonomisk tab som følge af afdelingens sagsbehandling.

Medlemmet fik derfor ikke medhold i sin klage.

RÅD-001-19

Klage over afdelingens sagsbehandling og rådgivning vedrørende overskydende timer.

Sag behandlet i Klagerådet og af Mæglingsmanden

Ikke medhold

Medlemmet klagede over, at han var påført et økonomisk tab, da han i efteråret 2015 blev rådgivet om, hvordan han skulle forholde sig i en situation med en række overskydende timer. Efter den på det tidspunkt gældende ordning blev der modregnet i en lønmodtagers dagpenge, hvis den pågældende havde fået løn for mere end 37 timer om ugen (overskydende timer), før han eller hun blev ledig.

Medlemmet anførte, at han i afdelingen fik at vide, at han godt kunne afvikle overskydende timer, selv om han ikke var tilmeldt jobcentret. Medlemmet kunne ikke oplyse, hvor mange overskydende timer, han havde haft.

Afdelingen anførte, at det efter forespørgsel i a-kassen blev afklaret, at det ikke havde betydning for afviklingen af overarbejdstimerne, om medlemmet var tilmeldt jobcentret. Dog var a-kassen nødt til at have kendskab til det konkrete antal overarbejdstimer, inden der kunne gives konkret rådgivning om, hvornår han kunne være dagpengeberettiget.

Klagerådet lagde på baggrund af et notat fra a-kassen til grund, at medlemmet alligevel ikke havde nogen overskydende timer og derfor ville have været berettiget til dagpenge fra dag et, hvis han havde været tilmeldt som ledig.

Henset til at det nøjagtige antal overarbejdstimer ikke var kendt, da mødet blev afholdt, og spørgsmålet om det konkrete antal timer var afgørende for evt. tilmelding til jobcentret, fandt Klagerådet under de foreliggende omstændigheder, hvor der ikke foreligger noget notat om den nærmere rådgivning, at afdelingen var nærmest til at bære risikoen for, at det konkrete antal overarbejdstimer ikke blev nærmere afklaret i forbindelse med mødet.

Klagerådet lagde til grund, at medlemmet ville have meldt sig ledig tidligere, hvis det i forbindelse med mødet i afdelingen var blevet afklaret, at medlemmet alligevel ikke havde nogen overskydende timer. Klagerådet fandt, at medlemmet mistede dagpenge svarende til 11 dage, ca. 9.000,00 kr.

Afdelingen påklagede Klagerådets henstilling.

Mæglingsmanden fandt med på baggrund af afdelingens detaljerede oplysninger til sagen, herunder at det forhold, at man skal være tilmeldt jobcentret for at kunne få udbetalt dagpenge, må antages at være en så elementær viden for faglige medarbejdere, at det forekom usandsynligt, at medarbejderen i afdelingen ikke vidste dette og umiddelbart kunne have svaret korrekt på et spørgsmål herom. Mæglingsmanden lagde til grund, at medlemmet kun henvendte sig til afdelingen for at få svar på spørgsmålet om afvikling af overskydende timer krævede tilmelding til jobcentret. Mæglingsmanden fandt det usandsynligt, at medlemmet også spurgte medarbejderen i afdelingen om, hvorvidt det krævede tilmelding til jobcentret at få udbetalt dagpenge. Afdelingen var berettiget til at gå ud fra, at medlemmet selv holdt øje med, hvornår

de overskydende timer var afviklet, og det kunne ikke bebrejdes afdelingen, hvis der ikke udtrykkeligt blev gjort opmærksom på, at det var en betingelse for at modtage dagpenge at være tilmeldt jobcentret.

Medlemmet fik ikke medhold i sin klage.

Se også Mæglingsmandens forord, hvor der er en nærmere omtale af sagen.

DIVERSE

DIV-001-19

Klage over afdelingen vedrørende patientskadesag.

Sag behandlet af Klagerådet

Ikke medhold

Afdelingen var medlemmet behjælpelig med at anmelde en patientskade i forbindelse med behandlingen på et sygehus. Patienterstatningen afviste at anerkende skaden. Afgørelsen blev fremsendt til afdelingen, der havde fuldmagt i sagen. Afdelingen fik aldrig sendt afgørelsen videre til medlemmet, og afgørelsen blev derfor ikke påklaget rettidigt. Afdelingen erkendte, at der var begået en fejl, og medlemmet blev opfordret til at klage til forbundets Klageråd.

Klagerådet fandt det kritisabelt, at afdelingen ikke havde sendt afgørelsen videre til medlemmet, hvilket var en alvorlig sagsbehandlingsfejl.

Klagerådet fandt imidlertid ikke, at det var sandsynliggjort, at medlemmet havde været udsat for en patientskade i forbindelse med behandlingen på sygehuset, at der derfor ikke var udsigt til, at medlemmet ville have fået medhold, hvis afgørelsen var blevet påklaget rettidigt, og at medlemmet derfor ikke havde lidt et økonomisk tab som følge af afdelingens sagsbehandlingsfejl.

Derfor fik medlemmet ikke medhold i klagen.

Klagerådet udtalte, at det ligger udenfor afdelingernes naturlige arbejdsopgaver at være medlemmerne behjælpelig med patientskadesager, medmindre disse har en naturlig tilknytning til de sager, som afdelingerne i øvrigt skal behandle. Når afdelingerne alligevel påtager sig sådanne sager, påhviler det afdelingerne at behandle sagerne med samme omhu og professionalisme, som afdelingerne skal udvise, når de i øvrigt behandler sager.

DIV-002-19

Klage over arbejdsløsheds-kassen vedrørende efterløn.

Sag behandlet af Mæglingsmanden

Delvist medhold

Medlemmet havde gennem 18 år betalt bidrag til efterlønsordningen uden i øvrigt at være berettiget til at gå på efterløn. Center for Klage over Arbejdsløshedsforsikring afviste at dispensere for reglerne. Arbejdsløshedsforsikringen modtog kritik for alligevel at have opkrævet bidrag til efterlønsordningen, og de opkrævede bidrag blev pålagt tilbagebetalt.

Medlemmet krævede herefter, at arbejdsløsheds-kassen erstattede hende værdien af efterlønnen i en 5-årig efterlønsperiode.

Da arbejdsløsheds-kassen havde været involveret i sagen, blev sagen ikke behandlet af Klagerådet, men blev i stedet oversendt til Mæglingssmanden.

Mæglingssmanden fandt, at medlemmet var bibragt en stærk forventning om at kunne gå på efterløn, men at medlemmet ikke i den forbindelse havde lidt et økonomisk tab, da hun ikke opfyldte betingelserne for at kunne gå på efterløn.

Mæglingssmanden fandt derimod, at medlemmet havde lidt et økonomisk tab i form af et rentetab, da medlemmet alene fik tilbagebetalt de indbetalte bidrag til efterlønsordningen uden forrentning.

Mæglingssmanden fastsatte skønsmæssigt rentetabet til 60.000 kr. og henstillede til arbejdsløsheds-kassen, at beløbet blev betalt til medlemmet.

DIV-003-19

Klage over afdelingen vedrørende kontingent.

Sag behandlet af Klagerådet

Delvist medhold

Medlemmet overgik til ressourceforløb i november 2014 og kontaktede i den forbindelse afdelingen. Afdelingen opfordrede medlemmet til fortsat at betale kontingent til arbejdsløsheds-kassen. I december 2017 kontaktede medlemmet igen afdelingen, hvor medlemmet fandt ud af, at han ikke ville være dagpengeberettiget, og at medlemmet derfor ikke havde noget at bruge medlemskabet af arbejdsløsheds-kassen til.

Ved henvendelsen i december 2017 blev medlemmet orienteret om muligheden for kontingentnedsættelse i forbindelse med overgangen til ressourceforløb. Kontingentet blev herefter nedsat.

Medlemmet krævede, at afdelingen erstattede et beløb svarende til det kontingent, der var betalt for meget efter november 2014 og frem til kontingentnedsættelsen i december 2017.

Klagerådet fandt, at det ikke var til at vide, hvad ressourceforløbet ville ende i, og at der derfor ikke var grundlag for at fastslå, at afdelingens rådgivning i november 2014 om fortsat betaling af kontingent til arbejdsløsheds-kassen var forkert. Det kan ikke med rimelighed forventes, at afdelingen er bekendt med de enkelte medlemmers beskæftigelsesmæssige situation, hvorfor det som udgangspunkt må forudsættes, at medlemmerne selv henvender sig. Medlemmet kontaktede først afdelingen igen i december 2017, hvorfor medlemmet ikke fik medhold i klagen vedrørende kontingentet til arbejdsløsheds-kassen.

Klagerådet fandt imidlertid, at afdelingen i november 2014 burde have foretaget i en vurdering af, om medlemmet opfyldte betingelserne for at få nedsat kontingentet i forbindelse med overgangen til ressourceforløb. Klagerådet henstillede på den baggrund til afdelingen, at der blev foretaget en vurdering af, om kontingentet kunne have været nedsat tidligere end december

2017, og at afdelingen erstattede et eventuelt økonomisk tab i den forbindelse. Medlemmet fik derfor medhold i den del af klagen.

DIV-004-19

Klage over afdelingens håndtering af sager, som udsprang en arbejdsskade i juni 2014.

Sag behandlet af Mæglingensmanden, idet klagen også omfattede forbundets juridiske sekretariat.

Ikke medhold

Mæglingensmanden lagde til grund, at der blev klaget over, at afdelingen ikke havde varetaget medlemmets interesser i en sygedagpengesag og havde nægtet at bistå medlemmet yderligere i sygedagpengesag og arbejdsskadesag. Desuden lagde mæglingensmanden til grund, at der blev klaget over, at afdelingen ikke ville overlade arbejdsskadesagen til forbundets juridiske sekretariat. Endelig lagde mæglingensmanden til grund, at der blev klaget over, at medlemmet ikke blev partshørt af afdelingen og juridisk sekretariat, herunder fik aktindsigt, da juridisk sekretariat vurderede sagen.

Mæglingensmanden fandt ikke grundlag for at anse afdelingen for erstatningspligtig for det tab, som medlemmet måtte have lidt som følge af udfaldet af sygedagpengesagen, idet afdelingens rolle, uden at det kunne bebrejdes afdelingen, havde været meget begrænset. Det kunne heller ikke bebrejdes afdelingen, at den trak sig ud af arbejdsskaden, efter at medlemmet havde engageret en ekstern advokat til at bistå sig i sagen. Der var ydermere ikke grundlag for at kritisere afdelingen for dens behandling af arbejdsskadesagen, inden afdelingen trak sig ud af sagen.

Mæglingensmanden fandt, at det lå uden for en fagforenings opgaver at tage stilling til påstande om, hvorvidt dokumenter i en sag behandlet af en offentlig myndighed er forfalskede. Medlemmet var af afdelingen med rette henvist til selv at foretage politianmeldelse.

Mæglingensmanden fandt, at en afdeling er forpligtet til at varetage medlemmets interesser i arbejdsskader, da dette falder ind under afdelingens kerneopgaver. Afdelingen skal have en særlig grund til at afvise at træde ind i en arbejdsskadesag. Det kan være tilfældet, hvis medlemmet har foretaget skridt, som gør det vanskeligt eller umuligt for afdelingen at varetage sagen forsvarligt, eller hvis medlemmets adfærd i øvrigt giver anledning til det.

Mæglingensmanden fandt, at medlemmet ved ikke sende akterne i arbejdsskadesagen til afdelingen og navnlig ved at indgive politianmeldelse mod tre medarbejdere i afdelingen, som medlemmet havde forhandlet med om bistand i hans sager, klart havde tilkendegivet, at han ikke havde tillid til afdelingens medarbejdere. Der var ikke noget grundlag for denne mistillid, og da en forudsætning for afdelingens bistand må være, at der består et tillidsforhold mellem afdelingen og medlemmet, havde afdelingen det nødvendige saglige grundlag for at afslå at yde medlemmet yderligere bistand i hans sager.

Henset til at medlemmets sag som udgangspunkt varetages af afdelingen, havde medlemmet ikke krav på, at forbundets juridiske sekretariat overtog arbejdsskadesagen fra afdelingen. En-

delig havde medlemmet ikke krav på aktindsigt i den interne korrespondance mellem afdelingen og juridisk sekretariat, som var et led i den almindelige interne rådgivning til afdelingen.

Medlemmet fik ikke medhold i sin klage.

DIV-005-19

Klage over afdelingen vedrørende selvstændig virksomhed.

Sag behandlet af Klagerådet

Ikke medhold

Medlemmet overvejede at blive selvstændig, og afdelingen opfordrede i den forbindelse medlemmet til at søge optagelse i en organisation for selvstændige. Da medlemmet efterfølgende kom til skade i fritiden, konstaterede medlemmet, at han ikke længere var omfattet af 3F's fritidsulykkesforsikring og derfor ikke kunne få erstatning. Da medlemmet på ny var optaget i afdelingen, ønskede medlemmet hjælp til to arbejdsskader, der var pådraget i tiden som selvstændig, ligesom medlemmet ønskede hjælp til at inddrive et tilgodehavende i forbindelse med noget udført arbejde som selvstændig.

Medlemmet mente, at han var påført et økonomisk tab som følge af afdelingens rådgivning og ved, at afdelingen ikke ville være behjælpelig med at inddrive hans tilgodehavende i forbindelse med det udførte arbejde som selvstændig.

Afdelingen oplyste, at afdelingen altid henviser medlemmer til at søge optagelse i en organisation for selvstændige, da afdelingen ikke er i stand til at rådgive om selvstændig virksomhed.

Afdelingen oplyste desuden, at afdelingen ikke kan påtage sig at inddrive tilgodehavender i forbindelse med udført arbejde som selvstændig.

Da afdelingen havde påtaget sig at være medlemmet behjælpelig med arbejdsskadesagerne, var dette ikke omfattet af medlemmets klage.

Klagerådet fandt, at det var korrekt af afdelingen at henvise medlemmet til at søge optagelse i en organisation for selvstændige, da det ligger udenfor 3F's naturlige område at skulle varetage selvstændiges interesser.

Klagerådet fandt endvidere, at fritidsulykkesforsikringen er et tilbud til 3F's medlemmer, at der er en naturlig sammenhæng mellem medlemskabet og adgangen til at benytte 3F's medlems-tilbud, og at der ikke påhviler afdelingen en særlig pligt til at gøre opmærksom på, at der ikke kan nydes godt af 3F's medlemstilbud, herunder fritidsulykkesforsikringen, efter overflytning.

Klagerådet konstaterede, at medlemmets tilgodehavende stammede fra selvstændig virksomhed, og at det falder udenfor 3F's naturlige område at skulle inddrive sådanne tilgodehavender, medmindre andet er udtrykkeligt aftalt. Det var ikke tilfældet i sagen.

Derfor fik medlemmet ikke medhold i klagen.

DIV-006-19

Klage over afdelingen vedrørende fritidsulykkesforsikring.

Sag behandlet af Klagerådet

Ikke medhold

Medlemmet blev indmeldt i foråret 2015. En medarbejder i afdelingen udfyldte indmeldelsen digitalt. Medlemmet mente, at han havde bekræftet, at han ville være omfattet af fritidsulykkesforsikringen. Da medlemmet efterfølgende var udsat for en færdselsulykke, konstaterede han, at han alligevel ikke var omfattet af fritidsulykkesforsikringen, hvorfor han ikke kunne få erstatning.

Afdelingen oplyste, at alle medlemmer er omfattet af fritidsulykkesforsikringen ved indmeldelsen, og at medlemmerne derefter kan melde forsikringen fra. Medlemmet meldte fritidsulykkesforsikringen fra. Det fremgik da også af afdelingens efterfølgende velkomstbrev til medlemmet, at medlemskabet omfattede fagforening, arbejdsløshedskasse og faglig klub. Under afsnittet om forsikringer fremgik det, at medlemmet var omfattet af en gruppelevsforikring.

Afdelingen oplyste endvidere, at medlemmet dagen efter færdselsulykken gennem forbundets hjemmeside havde bedt om at blive omfattet af fritidsulykkesforsikringen.

Klagerådet lagde vægt på, at registreringen i forbindelse med indmeldelsen, og af afdelingens efterfølgende velkomstbrev til medlemmet, at medlemmet ikke var omfattet af fritidsulykkesforsikringen. Medlemmet havde efter modtagelsen af velkomstbrevet og kontingentopkrævningerne ikke reageret overfor afdelingen.

Klagerådet lagde endvidere vægt på, at medlemmet efter færdselsulykken gennem forbundets hjemmeside havde bedt om at blive omfattet af fritidsulykkesforsikringen.

Klagerådet fandt på den baggrund, at medlemmet ikke havde løftet bevisbyrden for, at han ved indmeldelsen havde udtrykt ønske om at være omfattet af fritidsulykkesforsikringen, og derfor skulle afdelingen ikke bære ansvaret for, at medlemmet ikke kunne få erstatning i forbindelse med færdselsulykken.

Derfor fik medlemmet ikke medhold i klagen.

DIV-007-19

Klage over afdelingen vedrørende fritidsulykkesforsikring.

Sag behandlet af Klagerådet

Ikke medhold

Medlemmet var af den opfattelse, at han var blevet tilmeldt forbundets fritidsulykkesforsikring. Da medlemmet kom til skade med armen i fritiden, konstaterede han, at han alligevel ikke var tilmeldt forsikringen, hvorfor han ikke kunne få erstatning i forbindelse med skaden. Medlemmet fremlagde en erklæring fra en kollega, der havde været til stede i afdelingen. Det fremgik af erklæringen, at medlemmet havde bedt om at blive tilmeldt forsikringen.

Afdelingen afviste, at medlemmet havde tilmeldt sig fritidsulykkesforsikringen ved henvendelsen i afdelingen, hvilket i øvrigt skulle være sket skriftligt. Medlemmet havde først tilmeldt sig forsikringen gennem Mit3F efter skaden.

Medlemmet krævede, at afdelingen skulle erstatte medlemmets økonomiske tab som følge af den manglende tilmelding til fritidsulykkesforsikringen.

Klagerådet fandt, at det ud fra de fremlagte dokumenter måtte lægges til grund, at medlemmet bad om at blive tilmeldt fritidsulykkesforsikring efter skaden. Det burde have stået medlemmet klart, at bidraget til forsikringen ville blive opkrævet sammen med kontingentet, og at medlemmet derfor havde god grund til at kontrollere, at han rent faktisk var blevet tilmeldt fritidsulykkesforsikringen.

Medlemmet havde således ikke løftet bevisbyrden for, at afdelingen havde begået en fejl, som afdelingen skulle bære ansvaret for.

Derfor fik medlemmet ikke medhold i klagen.

DIV-008-19

Klage over forbundet vedrørende tilskud i fleksjob.

Sag behandlet af Mæglingsmanden

Ikke medhold

Medlemmet var ansat i fleksjob. Der opstod herefter en tvist om størrelsen på det tilskud, som arbejdsgiveren skulle have af kommunen. Afdelingen havde en tiltrædelsesaftale med arbejdsgiveren, og spørgsmålet var derfor, om tilskuddet skulle beregnes på baggrund af denne. Forbundet anlagde som mandatar for arbejdsgiveren sag mod Ankestyrelsen. Byretten frifandt Ankestyrelsen, hvorefter forbundet uden held ankede dommen. Medlemmet, der mente at have lidt et større økonomisk tab som følge af forbundets varetagelse af sagen, krævede at forbundet erstattede tabet.

Da forbundet havde været involveret i sagen, blev sagen ikke behandlet af Klagerådet, men blev i stedet oversendt til Mæglingsmanden.

Mæglingsmanden fandt, at forbundet havde valgt at føre sagen, dels af principielle grund, dels af hensyn til at hjælpe medlemmet. Det forhold, at medlemmet havde truffet dispositioner i tillid til at forbundet ville vinde sagen, kunne ikke føre til, at medlemmet havde krav på erstatning fra forbundet.

Mæglingsmanden fandt desuden, at forbundet ikke havde givet nogen garanti for udfaldet af sagen, og medlemmet burde have indset, at der var en risiko for, at sagen ikke ville blive vundet.

Mæglingsmanden kunne i øvrigt ikke se, hvad advokaterne, der havde ført sagen, skulle have gjort anderledes.

Derfor fik medlemmet ikke medhold i klagen.

IKKE BEHANDLEDE SAGER

AFVISTE

AFV-001-19

Klage over afdelingen vedrørende efterbetalingssag.

Sag behandlet af Klagerådets Sekretariat

Afsluttet uden realitetsbehandling

Medlemmet klagede over, at afdelingen ikke havde reageret på hendes henvendelser vedrørende aflønningen hos arbejdsgiveren. Afdelingen oplyste, at afdelingen havde kontaktet arbejdsgiveren, og at der efterfølgende var blevet aftalt et møde. Sagen var således fortsat under behandling.

Da sagen, som lå til grund for medlemmets klage, fortsat var under behandling, ville det ikke være muligt at fastslå, om afdelingen havde begået fejl, og om eventuelle fejl havde medført et økonomisk tab for medlemmet.

Klagesagen blev derfor afvist.

LØST LOKALT ELLER CENTRALT

LOCE-001-19

Klage over afdelingens sagsbehandling vedrørende lønkrav.

Sag behandlet i Klagerådets Sekretariat

Løst lokalt

Medlemmet, som i en længere periode havde kørt som chauffør, rettede henvendelse til afdelingen med anmodning om bistand til rejse krav om manglende løn.

Afdelingen og medlemmet indgik et forlig, hvorefter medlemmet trak sin klage tilbage.

LOCE-002-19

Klage over afdelingen og gruppen vedrørende sag om manglende løn.

Sag behandlet i Klagerådets Sekretariat

Afsluttet uden realitetsbehandling

Medlemmet klagede over, at der var indgået et forlig uden hans accept.

Klager meldte sig ud af 3F under klagesagen, og allerede derfor kunne Klagerådets Sekretariat ikke behandle sagen.

LOCE-003-19

Klage over forbundet vedrørende efterbetalingssag.

Sag behandlet af Klagerådets Sekretariat

Afsluttet uden realitetsbehandling

Medlemmet havde ved Arbejdsretten fået dom for et tilgodehavende. Arbejdsgiveren, der ikke var i stand til at betale, afgav insolvensklæring, hvorfor dommen ikke blev opfyldt. Forbundet bad afdelingen om at anmelde kravet til Lønmodtagernes Garantifond, selvom langt den største del – måske det hele – ville blive afvist, fordi kravet ikke var forfulgt uden ugrundet ophold. Medlemmet svarede ikke på sekretariatets henvendelse, hvorfor klagesagen blev afsluttet.

LOCE-004-19

Klage over afdelingen vedrørende efterbetalingssag.

Sag behandlet af Klagerådets Sekretariat

Afsluttet uden realitetsforhandling

Medlemmet fremsatte krav om manglende løn overfor arbejdsgiveren. Herefter indgik arbejdsgiveren og tillidsrepræsentanten en lokalaftale, som havde tilbagevirkende kraft, hvorefter medlemmet ikke længere havde et tilgodehavende. Medlemmet kontaktede afdelingen, som angiveligt ikke ville rejse sagen.

På baggrund af klagen indgik afdelingen og medlemmet et forlig, hvorfor klagesagen blev afsluttet.

LOCE-005-19

Klage over afdelingen vedrørende sag om erstatningsansvar.

Sag behandlet i Klagerådets Sekretariat

Afsluttet uden realitetsbehandling

Medlemmet klagede over, at afdelingen ikke havde fremsendt sag vedrørende erstatningsansvar.

Klager reagerede ikke på Klagerådets Sekretariats henvendelse, og derfor afsluttede Klagerådets Sekretariat klagesagen.

LOCE-006-19

Klage over afdelingen og forbundet vedrørende afskedigelsessag.

Sag behandlet af Klagerådets Sekretariat

Afsluttet uden realitetsbehandling

Medlemmet var blevet afskediget, og der blev i den forbindelse rejst sag om usaglig afskedigelse. Afdelingen overdrog sagen til forbundet. Der blev anlagt sag ved domstolene, hvor der blev afsagt udeblivelsesdom. Da arbejdsgiveren ikke betalte, blev sagen sendt i fogedretten. Medlemmet klagede over afdelingen og forbundet, inden det pådømte beløb var inddrevet.

Da det pådømte beløb efterfølgende blev afregnet, var der ikke længere grundlag for klagen, hvorfor klagesagen blev afsluttet.

LOCE-007-19

Klage over afdelingen vedrørende sag om lønkrav.

Sag behandlet i Klagerådets Sekretariat

Afsluttet uden realitetsbehandling

Medlemmet klagede over, at der blev indgået forlig vedrørende et lønkrav.

Klager reagerede ikke på Klagerådets Sekretariats henvendelse, og derfor afsluttede Klagerådets Sekretariat klagesagen.

LOCE-008-19

Klage over afdelingen vedrørende forældet krav.

Sag behandlet af Klagerådets Sekretariat

Afsluttet uden realitetsbehandling

Medlemmet havde et større tilgodehavende hos arbejdsgiveren. Arbejdsgiveren gik konkurs, hvorefter kravet blev anmeldt til Lønmodtagernes Garantifond. Kravet blev afvist, med henvisning til at kravet var optjent mere end 6 måneder forud for fristdagen i konkursboet, at kravet ikke var forfulgt uden ugrundet ophold, og at Lønmodtagernes Garantifond derfor ikke kunne dække kravet.

Medlemmet trak klagen tilbage, inden klagen var sendt til udtalelse hos afdelingen.

LOCE-009-19

Klage over afdelingen vedrørende efterbetalingssag.

Sag behandlet af Klagerådets Sekretariat

Afsluttet uden realitetsbehandling

Tre medlemmer mente, at de havde fået for lidt i løn af arbejdsgiveren. Medlemmerne klagede over, at afdelingen ikke havde foretaget en korrekt opgørelse af lønnen, hvorved medlemmerne ikke fik deres tilgodehavende fuldt ud dækket.

På baggrund af klagen indgik afdelingen og medlemmerne et forlig, hvorfor klagesagen blev afsluttet.

LOCE-010-19

Klage over afdelingen vedrørende kontingent.

Sag behandlet af Klagerådets Sekretariat

Afsluttet uden realitetsbehandling

Medlemmet klagede over, at hun havde betalt kontingent til arbejdsløshedskassen uden at kunne bruge timerne til optjening af dagpengeret. Afdelingens rådgivning, da medlemmet blev indmeldt, var derfor dårlig, og rådgivningen havde påført hende et økonomisk tab.

Efter klagen havde været til udtalelse i afdelingen, trak medlemmet klagen tilbage.

LOCE-011-19

Klage over forbundet vedrørende ferieaftale.

Sag behandlet af Klagerådets Sekretariat

Afsluttet uden realitetsbehandling

Medlemmet klagede over en mangeårig praksis på arbejdspladsen om beregning og afholdelse af feriedage. Nogle gange blev der trukket for mange feriedage i ferieregnskabet, fordi driftsugen og ferieugen ikke var sammenfaldende. Det resulterede i, at medlemmet havde været nødsaget til at afholde den sidste ferie ved hjælp af opsparingsafspadsering.

Forbundet anlagde sag mod arbejdsgiveren. Baggrunden herfor var, at forbundet ville have indgået en ferieaftale. Det lykkedes at indgå en aftale med arbejdsgiveren, hvorefter sagen blev hævet.

Forbundet oplyste, at der ikke var dokumentation for, at medlemmet havde lidt et økonomisk tab, men forbundet var – på grund af sagens forløb – indstillet på en mindelig løsning med medlemmet.

På baggrund heraf indgik forbundet og medlemmet et forlig, hvorfor klagesagen blev afsluttet.

LOCE-012-19

Klage over afdelingen vedrørende sag kontingenttræk.

Sag behandlet i Klagerådets Sekretariat

Afsluttet uden realitetsbehandling

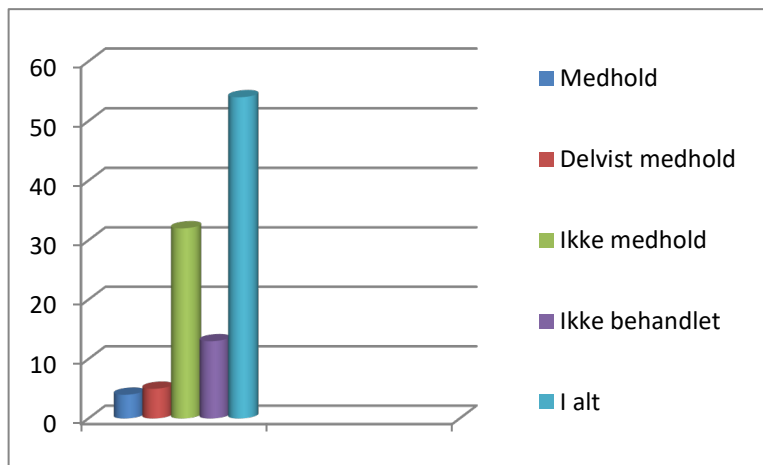
Medlemmet klagede over, at der var trukket i hans kontingent.

Afdelingen og medlemmet indgik et forlig, hvorefter medlemmet trak sin klage tilbage.

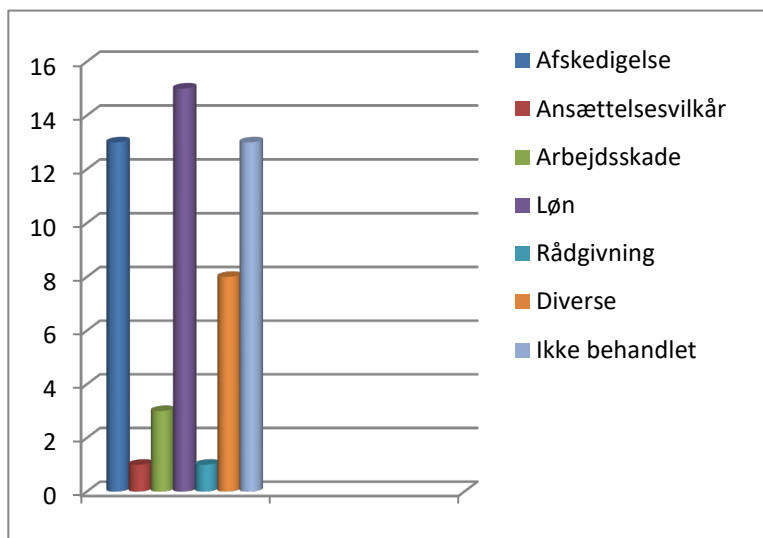
Medhold/ikke medhold

Medhold til medlem	4
Delvist medhold	5
Ikke medhold	32
Ikke behandlet	13
<hr/>	
I alt	54

Klagernes fordeling efter emne

Afskedigelse	13
Ansættelsesvilkår	1
Arbejdsskader	3
Løn	15
Rådgivning	1
Diverse	8
Ikke behandlet	13
<hr/>	
I alt	54

Forbundet har oprettet et klageråd, som behandler klager fra medlemmer, der mener at have lidt et økonomisk tab som følge af sagsbehandlingen i afdelingerne eller forbundet. Herudover behandler Klagerådet ansættelsesretlige tvister mellem medlemmer, der er ansat i afdelingerne eller forbundet, og afdelingens eller forbundets ledelse. Medlemmer, der er ansat i en fælles A-kasse, ligestilles med medlemmer, der er ansat i en 3F-afdeling, hvorfor Klagerådet og Mæglingssmanden kan behandle tvister af ansættelsesretlig karakter mellem medlemmet og den fælles A-kasse.

Klagerådet er oprettet med baggrund i forbundslovens § 15, hvoraf det fremgår, at Klagerådet har tilknyttet en udefrakommende juridisk sagkyndig.

Hovedbestyrelsen har udarbejdet en forretningsorden for Klagerådet og denne vejledning.

Denne vejledning supplerer forretningsordenen for Klagerådet.

Formålet

Formålet med Klagerådet er at give medlemmer en uvildig adgang til at få vurderet, om afdelingen eller forbundet har begået fejl under behandlingen af medlemmets sag, og om en eventuel fejl har medført et økonomisk tab for medlemmet.

Klagerådet kan kun behandle sager, hvor medlemmer mener at have lidt et økonomisk tab. Medlemmet skal ikke kunne opgøre et økonomisk tab, men skal kunne sandsynliggøre, at sagen har økonomisk værdi for medlemmet.

Klagerådet kan ikke behandle klager over tillidsrepræsentanter og andre, der er valgt på arbejdspladsen, uanset afdelingen eller forbundet må have godkendt valget, ligesom Klagerådet ikke kan behandle klager fra medlemmer, der er valgt til at varetage et tillidshverv i afdelingen eller forbundet, når sagen vedrører dette hverv.

Klagerådet kan ikke behandle sager, der har været behandlet ved Faglig Voldgift, arbejdsretten, de almindelige domstole, og tilsvarende organer og forhandlingsfællesskaber, medmindre medlemmet gør gældende, at sagens udfald skyldes, at afdelingen eller forbundet har begået fejl under behandlingen.

Klagerådet kan endvidere ikke behandle sager, som kunne have været behandlet ved et administrativt klagesystem, f.eks. A-kassesager.

Det er som udgangspunkt en forudsætning, at sagen, som medlemmet klager over, er endeligt afsluttet, og et eventuelt økonomisk tab derfor kan opgøres.

Klagerådets opbygning

Klagerådet består af to instanser; Klagerådet og Mæglingssmanden.

Klagen behandles i første omgang af Klagerådet. Klagerådets afgørelse kan herefter påklages til Mæglingssmanden.

Mæglingssmandens afgørelser kan ikke påklages videre.

Indsendelse af klagen

Klagen sendes med almindelig post til: Klagerådets Sekretariat, c/o Fagligt Fælles Forbund, Juridisk Sekretariat, Kampmannsgade 4, 1790 København V. Klagen kan også sendes som elektronisk post til: klageraadet@3f.dk

Medlemmet kan benytte formularen, der er bilag til denne vejledning. Fremsendes klagen på anden måde, skal medlemmet sikre, at Klagerådets Sekretariat under alle omstændigheder får de samme oplysninger.

Sammen med klagen fremsendes de bilag, som medlemmet mener har betydning for sagen. Hvis Klagerådets Sekretariat ikke er i stand til at vurdere, hvad medlemmet klager over, vil sekretariatet bede medlemmet om yderligere oplysning, inden sekretariatet tager stilling til, om klagen kan behandles.

Hvis Klagerådet ikke kan behandle klagen, vil Klagerådets Sekretariat afvise sagen med en nærmere begrundelse. Vurderer sekretariatet, at klagen eventuelt kan behandles andre steder i forbundet, vil sekretariatet som udgangspunkt videresende sagen dertil.

Sagsbehandlingen

Hvis Klagerådets Sekretariat vurderer, at klagen kan behandles i Klagerådet eller af Mæglingssmanden, oprettes sagen i sekretariatet.

Klagen sendes til udtalelse hos parterne, der har været involveret i sagen. Sagens parter får mulighed for at kommentere hinandens indlæg. Når sagen anses for at være tilstrækkeligt oplyst, forelægges sagen for Klagerådet eller Mæglingssmanden.

Klagerådets Sekretariat forestår sagens forberedelse. Forberedelsen sker skriftligt. Hvis sekretariatet finder det hensigtsmæssigt, kan sekretariatet indkalde sagens parter til et møde med henblik på nærmere oplysning af sagen.

Det påhviler sagens parter at fremlægge de relevante oplysninger. Klagerådets Sekretariat indhenter ikke oplysninger fra andre end parterne. Sekretariatet kan indhente sagkyndige vurderinger, hvor sekretariatet finder det nødvendigt.

Undlader medlemmet at besvare henvendelserne fra Klagerådets Sekretariat, kan sekretariatet afvise sagen. Medlemmet skal forinden orienteres om dette. Er sagen afvist som følge af medlemmets manglende besvarelse kan sagen kun genoptages, hvis der foreligger særlige omstændigheder, som taler for dette.

Undlader afdelingen eller forbundet at besvare henvendelserne fra Klagerådets Sekretariat, afgøres sagen på det foreliggende grundlag. Afdelingen eller forbundet skal forinden orienteres om dette.

Afgørelsen

Når sagen er tilstrækkeligt oplyst, forelægger Klagerådets Sekretariat sagen for Klagerådet eller Mæglingssmanden.

Klagerådet og Mæglingssmanden træffer afgørelser i form af henstillinger.

Klagerådets afgørelser kan påklages til Mæglingssmanden. Fristen er 4 uger. Fristen regnes fra tidspunktet fra afgørelsens fremsendelse til sagens parter. Afgørelsen eller afgørelsens følgebrev skal indeholde nærmere vejledning om beregning af fristen. Klagerådet kan i ganske særlige tilfælde se bort fra en undskyldelig overskridelse af klagefristen.

Enhver, der må anses for at være part i sagen, kan påklage Klagerådets afgørelse.

Når Klagerådet har truffet afgørelse, som ikke er påklaget, eller Mæglingsmanden har truffet afgørelse, afsluttes sagen. Afsluttede sager kan kun genoptages, hvis der foreligger særlige omstændigheder, der taler for dette.

Klagerådets sammensætning

Klagerådet består af 5 medlemmer. 3 medlemmer, herunder Klagerådets formand, der udpeges af og blandt forbundets daglige ledelse. 2 medlemmer udpeges af og blandt forbundets hovedbestyrelse.

Mæglingsmanden udpeges af forbundets hovedbestyrelse.

Oversigt over Klagerådets sammensætning og Mæglingsmanden findes på forbundets hjemmeside.

Henvendelse til Klagerådet og Mæglingsmanden sker gennem Klagerådets Sekretariat pr. mail: klageraadet@3f.dk

Medlemskabet

Klagerådet behandler kun klager fra medlemmer.

Det er en forudsætning, at medlemskabet af 3F bevares under hele sagens behandling. I tilfælde af udmeldelse, stopper sagsbehandlingen, og sagen bliver afvist. Afviste sager kan ikke genoptages ved en eventuel senere genindmeldelse.

Hvis medlemmet får nyt arbejde og derfor overflyttes til et andet anerkendt forbund, kan sagen fortsat behandles, såfremt sagen er indbragt for Klagerådet inden overflytningen.

Vejledningen er godkendt på Hovedbestyrelsens møde den 20.-21. juni 2018.

**§ 1.
Formål**

3F's Klageråd og mæglingssmand behandler:

Klager fra medlemmer over fejl i sagsbehandlingen i en 3F-afdeling eller i forbundet, der har medført et økonomisk tab for medlemmet, samt tvister af ansættelsesretlig karakter indbragt af medlemmer, der er ansat i en 3F-afdeling eller i forbundet, når tvisten har medført et økonomisk tab for medlemmet. Medlemmer, der er ansat i en fælles A-kasse, ligestilles med medlemmer, der er ansat i en 3F-afdeling, hvorfor Klagerådet og Mæglingssmanden kan behandle tvister af ansættelsesretlig karakter mellem medlemmet og den fælles A-kasse.

**§ 2.
Klagerådet**

Stk. 1. Klagerådet består af 5 medlemmer. 3 medlemmer, herunder Klagerådets formand, udpeges af og blandt forbundets daglige ledelse. 2 medlemmer udpeges af og blandt forbundets hovedbestyrelse.

Stk. 2. Klagerådet kan efter behov tilkalde særligt sagkyndige, når dette skønnes nødvendigt for sagens behandling.

**§ 3.
Mæglingssmanden**

Stk. 1. Forbundets hovedbestyrelse udpeger Mæglingssmanden.

Stk. 2. Mæglingssmanden skal i henhold til forbundets love være udefrakommende juridisk sagkyndig.

**§ 4.
Klagerådets Sekretariat**

Stk. 1. Forbundets juridiske sekretariat varetager sekretariatsfunktionen for Klagerådet og Mæglingssmanden.

Stk. 2. Klagerådets Sekretariat modtager klagerne og bistår Klagerådet og Mæglingssmanden med forberedelsen af klagesagerne.

**§ 5.
Klagen**

Stk. 1. Klagerådet og Mæglingssmanden kan alene behandle klager, der vedrører de i § 1 nævnte forhold.

Stk. 2. Klagen skal være egnet til at blive behandlet i Klagerådet og hos Mæglingssmanden, uden adgang til at føre vidner.

Stk. 3. Klagen skal kunne oplyses i en sådan grad, at Klagerådet og Mæglingssmanden kan træffe afgørelse på et forsvarligt grundlag.

Stk. 4. Der kan kun behandles klager fra medlemmer.

Stk. 5. Der kan kun behandles klager i sager, hvor medlemmet mener at have lidt et økonomisk tab.

Stk. 6. Der kan ikke behandles klager over tillidsrepræsentanter og andre, der er valgte på arbejdspladsen, ligesom Klagerådet ikke kan behandle klager fra medlemmer, der er valgt til at varetage et tillidshverv i afdelingen eller forbundet, når sagen vedrører dette tillidshverv.

Stk. 7. Der kan ikke behandles klager over sager, der har været behandlet ved Faglig Voldgift, Arbejdsretten, de almindelige domstole og tilsvarende organer og forhandlingsfællesskaber, medmindre medlemmet gør gældende, at sagens udfald skyldes, at afdelingen eller forbundet har begået fejl under behandlingen.

Stk. 8. Der kan heller ikke behandles klager over sager, som kunne have været behandlet ved et administrativt klagesystem, f.eks. A-kassesager.

§ 6. Indgivelse af klagen

Stk. 1. Klagen indsendes til Klagerådets Sekretariat.

Stk. 2. Skema til brug for indsendelse af klage skal være tilgængeligt for medlemmerne på forbundets hjemmeside, ligesom skal kunne udleveres gennem 3F-afdelingen eller forbundet.

Stk. 3. Klagerådets Sekretariat vurderer, om klagen opfylder betingelserne i § 5. Opfylder klagen ikke betingelserne, skal sekretariatet afvise klagen. Afvisningen skal begrundes overfor medlemmet.

Stk. 4. Hvis klagen opfylder betingelserne i § 5, opstarter Klagerådets Sekretariat klagesagen.

§ 7. Forberedelse af klagesagen

Stk. 1. Medlemmet og 3F-afdelingen eller forbundet, som medlemmet klager over, er parter i klagesagen.

Stk. 2. Klagen sendes til udtalelse i 3F-afdelingen eller forbundet.

Stk. 3. Parterne skal gøres bekendt med hinandens indlæg og skal have mulighed for at kommentere disse.

Stk. 4. Klagerådets Sekretariat fastsætter frister for besvarelse af indlæg.

Stk. 5. Klagerådets Sekretariat kan indkalde parterne til et møde med henblik på nærmere oplysning af sagen, hvis sekretariatet finder det hensigtsmæssigt.

Stk. 6. Når Klagerådets Sekretariat vurderer, at klagesagen er tilstrækkeligt oplyst, træffer sekretariatet afgørelse om afslutning af forberedelsen. Indlæg, der indkommer efter forberedelsens afslutning, indgår ikke i sagen. Genoptagelse af forberedelsen kan kun ske under særlige omstændigheder, når sekretariatet finder det nødvendigt.

§ 8. Klagerådets afgørelse

Stk. 1. Når forberedelsen er afsluttet, forelægges sagen for Klagerådet på førstkommende møde.

Stk. 2. Hvis Klagerådet vurderer, at der er brug for yderligere oplysninger, kan sagen udsættes til et senere møde.

Stk. 3. Hvis medlemmet klager over forbundet, eller forbundet har været involveret ved 3F-afdelingens behandling af sagen, kan Klagerådet ikke behandle sagen. Klagen sendes i stedet til afgørelse hos Mæglingsmanden.

Stk. 4. Hvis Klagerådet finder, at klagen af særlige årsager ikke bør behandles af Klagerådet, kan sagen i stedet sendes til afgørelse hos Mæglingsmanden.

Stk. 5. Klagerådet kan indkalde parterne til et møde, inden der træffes afgørelse, med henblik på en eventuel forligsmæssig løsning.

Stk. 6. Klagerådet træffer afgørelser i form af henstillinger.

Stk. 7. Klagerådets afgørelser kan indbringes for Mæglingsmanden af klagesagens parter. Fristen for at indbringe sagen er 4 uger, der regnes fra tidspunktet for afgørelsens fremsendelse til parterne. Klage over Klagerådets afgørelse indsendes til Klagerådets Sekretariat. Der kan i ganske særlige tilfælde ses bort fra en undskyldelig overskridelse af klagefristen.

§ 9. Mæglingsmandens afgørelse

Stk. 1. Mæglingsmanden behandler klager over Klagerådets afgørelser og klager, som Klagerådet ikke har behandlet, jf. § 8, stk. 3 og 4.

Stk. 2. Mæglingsmanden kan anmode parterne om yderligere oplysninger, hvis det vurderes at være nødvendigt. § 7, stk. 3, finder i givet fald anvendelse.

Stk. 3. Mæglingsmanden kan indkalde parterne til et møde, inden der træffes afgørelse, med henblik på en eventuel forligsmæssig løsning.

Stk. 4. Mæglingsmanden træffer afgørelser i form af henstillinger.

Stk. 5. Når Mæglingsmanden har truffet afgørelse, er der ikke yderligere klagemuligheder.

Stk. 6. Når Mæglingsmanden har truffet afgørelse, kan klagesagen ikke genoptages, medmindre der foreligger særlige omstændigheder.

§ 10. Vejledninger

Stk. 1. Forbundets hovedbestyrelse udarbejder vejledninger om 3F's klageråd og 3F's advokat-hjælpsordning.

Stk. 2. Forretningsordenen og vejledninger skal være tilgængelige for medlemmerne på forbundets hjemmeside.

§ 11. Årsberetning

Stk. 1. Klagerådets Sekretariat udarbejder ved afslutning af kalenderåret en årsberetning over afsluttede klagesager. Årsberetningen skal indeholde en kort anonymiseret sagsfremstilling samt afgørelsen.

Stk. 2. Årsberetningen skal godkendes af Klagerådet, hvorefter årsberetningen forelægges forbundets daglige ledelse og hovedbestyrelsen til orientering.

Stk. 3. Årsberetningen skal være tilgængelig for medlemmerne på forbundets hjemmeside.

---O---

Forretningsordenen er godkendt på Hovedbestyrelsens møde den 17. – 18. juni 2020.